6. వమా-మిన్-దాబ్బ-తిన్-ఫిల్-అర్జి-ఇల్లా-తేలల్లాహి-రిజ్-ఖుహా-వయత్-లము-ముస్-తఖరహ్రా-వముస్-తౌ-దఅహా-కుల్లున్-ఫీ-కితా-బిమ్-ముబీన్. 7. వ-హువల్-లజీ-ఖల-ఖస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జ-ఫీ-సిత్తతి-అయ్యామిన్-వకాన-అర్షుహూ-అలల్-మాఇ-లియబ్-లువకుమ్-అయ్యు-కుమ్-అహ్సను-అమలన్. వల-ఇన్-ఖుల్త-ఇన్న-కుమ్-మబ్-ఊసూన-మిమ్-బఅ్-దిల్-మౌతి ల-యఖూ-లన్నల్-లజీన-కఫ-రూ-ఇన్-హాజా-ఇల్లా-సిహ్-రుమ్-ముబీన్. 8. వల-ఇన్-అఖ్-ఖర్నా-అన్-హుముల్-అజాబ-ఇలా-ఉమ్మ-తిమ్-మఅ్దూ-దతిల్-ల-యఖూలున్న-మా-యహ్బిసుహూ. అలాయౌమ-యాతీ-హిమ్-లైస-మస్-రూఫన్-అన్-హుమ్-వ-హాఖ-బిహిమ్-మాకానూ-బిహీ-యస్-తహ్-జిఊన్. 9. వల-ఇన్-అజఖ్-నల్-ఇన్సాన-మిన్నా-రహ్-మతన్-సుమ్మ-నజఅ్-నాహా-మిన్హు-ఇన్నహూ-లయ-ఊసున్-కపూర్. 10. వల-ఇన్-అజఖ్నా-హు-నఅ్-మాఅ-బఅ్ద-జర్రాఅ-మస్సత్హు-ల-యఖూ-లన్న-జహ-బస్-సయ్యి-ఆతు-అన్నీ-ఇన్నహూ-ల-ఫరిహున్-ఫఖూర్. 11. ఇల్-లల్లజీన-సబరూ-వ-అమిలుస్-సాలి-హాతి-ఉలాఇక-లహుమ్-మగ్-ఫిరతున్వ-అజ్రున్-కబీర్. 12. ఫ-ల-అల్లక-తారికుమ్-బఅ్జ-మా-యూహా-ఇలై క-వ-జాఇ-ఖుమ్-బిహీ-సద్రుక-అన్-యఖూలూ-లౌలా-ఉన్-జిల-అలైహి-కన్-జున్-ఔ-జాఅ-మ-అహూ-మలకున్. ఇన్నమా-అన్త-నజీరున్-వల్లాహు-అలా-కుల్లి-షైఇన్-వకీల్.

وما من دآبة ١٢ ٢٢٣ هود ١١

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَ
يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦﴾ وَ
هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتَ
إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ
مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا
الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
مَلَكٌ إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

منزل ٣

5. వినుము. వారు దేవుని నుండి దాగుటకై తమ ఱొమ్ములను ముడుచుకొనుచున్నారు. వినుము. వారు తమ వస్త్రములు ధరించునపుడు వారు దాఁచునది వెల్లడించునది దేవునికి తెలియును. నిశ్చయముగ అతఁడు హృదయములలోనున్న విషయముల నెఱుంగువాఁడు. 6. భూమిపై సంచరించు ప్రతి ప్రాణికి ఆహారమిచ్చుట దేవునిపని. అది యుండు స్థానమును అది యుంచఁబడు స్థానమును దేవునికిఁ దెలియును. సర్వము స్పష్టమైన గ్రంథములో నున్నది. 7. మీలో నెవరు సత్కార్యములు చేయుదురో అని పరీక్షించుటకు అతఁడే ఆకాశములను భూమిని ఆఱుదినములలో పుట్టించెను. అతని పీఠము (అర్షు) నీటిపై నుండెను. "మీరు చనిపోయిన పిదప మరల మీరు లేపఁబడుదురు" అని నీవు చెప్పినచో అవిశ్వాసులైనవారు "ఇది స్పష్టమైన జాలవిద్య మాత్రమే" అని తప్పక పలుకుదురు. 8. వారికిఁ గలుగనున్న శిక్షను ఒక నియమిత కాలము వఱకు మేము ఆఁపి యుంచినచో దాని నెద్ది ఆఁపివేసెను" అని వారు పలుకుదురు. వినుము. ఏ దినమున శిక్ష వచ్చునో వారి నుండి అది తొలఁగింపఁబడదు. దేని విషయమున వారు పరిహాస మాడుచుండిరో అది వారిని క్రమ్ముకొనెను. 9. మేము మానవునకు మా అనుగ్రహమును రుచి చూపిన పిదప వాని నుండి దానిని లాగుకొన్నచో వాఁడు ఆశవదలి కృతఘ్నుఁడగుచున్నాఁడు. 10,11. వానికి కష్టము కలిగిన పిదప వానికి మేము సౌఖ్యము గలిగించినచో "నా కీడు తొలఁగిపోయినది" అని పలుకును. నిశ్చయముగ అతఁడు సంతోషించుచు డంబము కొట్టుకొనువాఁడు. కాని ఎవరు సహించి సత్కార్యములు చేయుదరో వారికి మన్నింపును గొప్ప పుణ్యమును గలవు. 12. బహుశ నీకు వచ్చు సందేశములోని కొంతభాగము నీవు వదలి వేసెదవేమో! "ఎందులకు ఈతని వెంట ధనాగారము రాలేదు. ఎందులకు ఈతని వెంట నొక దేవదూత రాలేదు" అని వారు పలుకుటవలన నీ మనస్సునకు కష్టము గలుగునేమో! భయపెట్టుట మాత్రమే నీ పని. ప్రతి దాని బాధ్యత దేవుఁడు వహించి యున్నాఁడు.

13. అమ్-యఖూలూ-నఫ్-తరాహు. ఖుల్-ఫాతూ-బి-తేష్-రి-సువరిమ్-మిస్లిహీ-ముఫ్-తర-యాతిన్-వద్-ఊ-మనిన్-తతత్-తుమ్-మిన్-దూనిల్లాహి-ఇన్-కున్తుమ్-సాదిఖీన్. 14. ఫ-ఇల్-లమ్-యస్-తజీబూ-లకుమ్-ఫత్-లమూ-అన్నమా-ఉన్-జిల-బి-ఇల్-మిల్లాహి-వ-అల్-లా-ఇలాహ-ఇల్లా-హువ-ఫ-హల్-అన్తుమ్-ముస్లిమూన్. 15. మన్-కాన-యురీదుల్-హేయా-తద్-దున్యా-వ-జీనతహా-నువఫ్-ఫి-ఇలైహిమ్-అత్-మాలహుమ్-ఫీహా-వ-హుమ్-ఫీహా-లా-యుబ్-ఖసూన్. 16.ఉలా-ఇ-కల్-లజీన-లైస-లహుమ్-ఫిల్-ఆఖి-రతి-ఇల్లన్-నారు-వ-హేబితే-మాసేనఊ-ఫీహా-వ-బాతేలుమ్-మా-కానూ-యత్-మలూన్. 17. అఫ-మన్-కాన-తేలా-బయ్యి-నతిమ్-మిర్-రబ్బిహీ-వయత్లూహు-షాహి-దుమ్-మిన్హు-వమిన్-ఖబ్లిహీ-కితాబు-మూసా-ఇమామన్-వ-రహ్మతన్. ఉలా-ఇక-యూ-మినూన-బిహీ. వ-మన్-యక్-ఫుర్-బిహీ-మినల్-అహ్-జాబి-ఫన్నారు-మౌఇదుహూ-ఫలా-తకు-ఫీ-మిర్యతిమ్-మిన్హు-ఇన్నహుల్-హేఖ్-ఖు-మిర్-రబ్బిక-వలా-కిన్న-అక్-స-రన్నాసి-లా-యూమినూన్. 18. వమన్-అజ్ లము-మిమ్-మనిఫ్-తరా-తేలల్లాహి-కజీ-బన్. ఉలా-ఇక-యుత్-రజూన-తేలా-రబ్బిహిమ్-వ-యఖూలుల్-అష్-హాదు-హా-ఉలా-ఇల్-లజీన-కజెబూ-తేలా-రబ్బిహిమ్-అలా-లత్-నతుల్లాహి-తేలజ్-జాలిమీన్. 19. అల్-లజీన-యసుద్దూన-తేన్-సబీ-లిల్లాహి-వ-యబ్-గూనహా-ఇవజన్. వహుమ్-బిల్-ఆఖిరతి-హుమ్-కాఫిరూన్.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰىهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّ
ادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَ
زِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٥﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا
صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى
بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى
اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ
الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ اِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَ
يَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا
لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

13. "అతఁడు (ప్రవక్త) ఖురానును కల్పించికొన్నాఁడు" అని వారు పలుకుచున్నారా? అటులైనచో "మీరును ఖురానువంటి పది సూరాలను చేసి తీసికొనిరండు. మీరు సత్యవంతులైనచో దేవుని తప్ప మీరెవ్వరిని పిలుచుకొనఁగలరో వారందఱినీ పిలుచుకొనుఁడు" అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము. 14. ఆ పిదప మీ మాటను వారు చేయలేకపోయినచో ఖురాను దేవుని సందేశము వలన వచ్చినది అనియు ఆతఁడు తప్ప వేఱు పూజ్యుఁడు లేఁడనియు మీరు తెలిసికొనుఁడు. ఇఁకనైన మీరు విధేయులగుదురా? 15. ఎవరు ఇహలోక జీవనమును దాని యందమును కోరుదురో వారి కర్మల ఫలితము సంపూర్ణముగ ఇహమునందే ఇచ్చి వేయుదుము. అందు వారికెట్టి నష్టము కానేరదు. 16. అట్టి వారికి పరలోకమందు అగ్ని తప్ప వేఱేమియు లభింపదు. వారు ఇహమునందు చేసిన కర్మలు వ్యర్థమాయెను. వారు సంపాదించినది చెడిపోయెను. 17. ఎవఁడు తన ప్రభువు నుండి వచ్చిన సూచనను అనుసరించుచు తన వెంట దేవుని సాక్షి (ఖురాను) మఱియు, దీనికి ముందు మార్గదర్శిగను దయకు కారణముగ నున్న మూసా గ్రంథమును గూడ సాక్షిగా గలిగియున్నాఁడో యాతఁడు ఇతరులతో సమానుఁడగునా? ఇట్టివారే ఖురానును విశ్వసించుచున్నారు. సర్వజనులలో నెవఁడు దానిని తిరస్కరించునో వాని నివాసము నరకాగ్ని. కావున దానిఁగూర్చి నీవు సందేహపడకుము. నిశ్చయముగ అది నీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యము. కాని పెక్కుమంది జనులు విశ్వసింపరు. 18. దేవునిపై అసత్యములు కల్పించువారి కంటె నెక్కువ దుర్మార్గు లెవరు గలరు? వారు తమ ప్రభువు నెదుట వచ్చెదరు. (అపుడు) వారే తమ ప్రభువుపై అసత్యములు కల్పించినవారు అని సాక్షులు పలుకుదురు. వినుము. దుర్మార్గులకు దేవుని శాపమున్నది. 19. ఆ దుర్మార్గులు దేవుని మార్గము నుండి ప్రజలను ఆటంకపఱచుచు అందు వంకరను కోరుచున్నారు. వారే పరలోకమును తిరస్కరించువారు.

20. ఉలా-ఇక-లమ్-యకూనూ-ముత్-జిజీన-ఫిల్అర్జి-
వమాకాన-లహుమ్-మిన్ దూనిల్లాహి-మిన్ఔలియాఅ-
యుజాతేపు-లహుముల్-తజాబు. మాకానూ-యస్-తతీ-
ఊనస్-సమ్తే-వ-మాకానూ-యుబ్-సిరూన్-. 21. ఉలా-
ఇకల్-లజీన-ఖసిరూ-తన్-ఫుసహుమ్-వజల్ల-అన్-హుమ్-
మాకానూ-యఫ్తరూన్. 22. లా-జరమ-అన్నహుమ్-ఫిల్-
ఆఖిరతి-హుముల్-అఖ్-సరూన్. 23. ఇన్నల్-లజీన-
ఆమనూ-వ-తమి-లుస్-సాలిహాతి-వ-అఖ్-బతూ-ఇలా-
రబ్బిహిమ్-ఉలా-ఇక-అస్-హాబుల్-జన్నతి-హుమ్-ఫీహా-
ఖాలిదూన్ 24. మసలుల్-ఫరీ-ఖైని-కల్-అత్మా-వల్-
అసిమ్మి-వల్-బసీరి-వస్-సమీఇ. హల్-యస్-తవియాని-
మసలన్. అఫలాత-జక్కరూన్. 25. వల-ఖద్-అర్-సల్నా-
నూ-హన్-ఇలా-ఖౌమిహీ-ఇన్నీ-లకుమ్-నజీరుమ్-ముబీన్.
26. అల్-లా-తత్బుదూ-ఇల్-లల్లాహ. ఇన్నీ-అఖాపు-
తలైకుమ్-తజాబ-యౌమిన్-అలీమ్. 27. ఫ-ఖాలల్-మల-
ఉల్-లజీన-కఫరూ-మిన్-ఖౌమిహీ-మా-నరాక-ఇల్లా-బష-
రమ్-మిస్-లనా-వమా-నరా-కత్-తబ-అక-ఇల్-లల్లజీన-
హుమ్-అరా-జీలునా-బాది-యర్-రాయి-వమా-నరా-
లకుమ్-తలైనా మిన్ -ఫజ్-లిమ్-బల్-నజున్నుకుమ్-
కాజి-బీన్. 28. ఖాల-యా-ఖౌమి-అ-ర-ఐతుమ్-ఇన్-
కున్తు-తలా-బయ్యి-నతిమ్-మిర్-రబ్బీ-వ-ఆతానీ-రహ్-
మతమ్-మిన్-ఇన్-దిహీ-ఫ-ఉమ్మి-యత్-తలై-కుమ్-
అనుల్-జిము-కుమూ-హా-వ-అన్తుమ్-లహా-కారిహూన్.

8

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوْا
يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ
اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ
وَالسَّمِيْعِ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٥﴾ اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا
اللّٰهَ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِىَ الرَّاْىِ وَمَا نَرٰى
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ
اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ وَاٰتٰىنِىْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ﴿٢٨﴾

20. వారు భూమిలో పాఱిపోయి (దేవుని) లొంగఁదీయలేరు. దేవుఁడు తప్ప వేఱు సహాయుఁడెవఁడును వారికి లేఁడు. వారికి రెండింతలు శిక్ష యున్నది. వారు విను శక్తి లేకుండిరి. చూడలేకుండిరి. 21. వారే తమ యాత్మల విషయమున నష్టము చేసికొన్నవారు. వారు కల్పించుచున్నది వారి నుండి వీడిపోయెను. 22. తప్పక వారే పరలోకమందు అందఱికంటె నెక్కువ నష్టము పొందువారు. 23. నిశ్చయముగ నెవరు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసి తమ ప్రభువు నెదుట వినయము చూపిరో వారు స్వర్గనివాసులు. అందువారు శాశ్వతముగ నుందురు. 24. ఈ రెండు తెగలవారి విషయము ఒక గ్రుడ్డి చెవిటివాని వలెను మఱియు ఒక కన్నును గలిగి వినువాని వలె నున్నది. వీరిరువురు పోలికను బట్టి సమానులగుదురా! మఱెందులకు మీరు యోచింపరు. 25. మేము నూహును అతని జాతివారి యొద్దకు పంపితిమి. అతఁడు "నేను స్పష్టముగ మిమ్ము భయపెట్టుచున్నాఁడను. 26. దేవుని దప్ప నితరులను మీరు ఆరాధింపకూడదు. దుఃఖకరమైన దినమునందు మీకు శిక్షగలుగునని నాకు భయముగలదు" అని పలికెను. 27. పిదప అతని జాతివారిలో అవిశ్వాసులైన నాయకులు నీవు మాకు ఒక మానవ మాత్రుడవుగా కనబడుచున్నావు. వివేకములేని నీచులు మాత్రము నిన్ను అనుసరించుట మేము చూచుచున్నారము. మీ యందు మా కంటే ఎట్టి ఘనత. మేము చూచుట లేదు. మీరందఱు అసత్యవంతులని మేము చూచుట లేదు. 101. మేము తలచుచున్నారము అని పలికిరి. 28. "ఓ నా జనులార! చూడుఁడు. నేను నా ప్రభువు నుండి వచ్చిన సూచన ననుసరించుచు అతని అనుగ్రహము పొందుచుండుట మీకు కనఁబడనిచో (నేనేమి చేయఁగలను). మీకు ఇష్టము లేకున్నను దానికి మిమ్ము బలవంత పెట్టుదుమా!

29. వయాఖౌమి-లా-అస్-అలుకుమ్-తలైహి-మాలన్. ఇన్-అజ్-రియ-ఇల్లా-తలల్లాహి-వమా-అన-బి-తారి-దిల్-లజీన-ఆమనూ. ఇన్నహుమ్-ములాఖూ-రబ్బిహిమ్-వలాకిన్నీ-అరాకుమ్-ఖౌమన్ తజ్-హలూన్. 30. వ-యా-ఖౌమి-మన్-యన్-సురునీ-మినల్లాహి-ఇన్-తేరత్తు-హుమ్. అఫ-లా-తజక్క-రూన్. 31. వలా-అఖూలు-లకుమ్-ఇన్దీ-ఖజా-ఇ-నుల్లా-హి-వలా-అత్‌ల-ముల్-గై బ-వలా-అఖూలు-ఇన్నీ-మల-కున్-వలా-అఖూలు-లిల్-లజీన-తజ్-దరీ-అత్-యును-కుమ్-లన్-యూతి-య-హుముల్లాహు-ఖైరన్. అల్లాహు-అత్‌లము-బిమా-ఫీ-అన్-ఫుసి-హిమ్-ఇన్నీ-ఇజల్-లమినజ్-జాలిమీన్. 32. ఖాలూ-యానూహు-ఖద్-జాదల్-తనా-ఫ-అక్-సర్త-జిదా-లనా-ఫా-తినా-బిమా-తేఇ-దునా-ఇన్-కున్త-మినస్-సాదిఖీన్. 33. ఖాల-ఇన్నమా-యాతీ-కుమ్-బిహిల్లాహు-ఇన్-షాఅ-వమా-అన్తుమ్-బి-ముత్-జిజీన్. 34. వలా-యన్-ఫఉ-కుమ్-నుస్-హీ-ఇన్-అరత్తు-అన్-అన్‌సహ-లకుమ్-ఇన్-కానల్లాహు-యురీదు-అన్‌యుగ్-వి-యకుమ్. హువ-రబ్బుకుమ్-వ-ఇలైహి-తుర్-జఊన్. 35. అమ్-యఖూ-లూ-నఫ్-తరాహు-ఖుల్-ఇనిఫ్-త-రై తు-హూ-ఫ-తలయ్య-ఇజ్రామీ-వ-అనా-బరీఉమ్-మిమ్మా-తుజ్‌రి-మూన్. 36. వ-ఊహియ-ఇలా-నూహిన్-అన్నహూ-లన్-యూమిన-మిన్-ఖౌమిక-ఇల్లా-మన్-ఖద్-ఆమన-ఫలా-తబ్‌తఇస్-బిమా-కానూ-యఫ్-తలూన్. 37. వస్నఇల్-ఫుల్‌క-బి-అత్-యునినా-వ-వహ్-ఇనా-వలా-తుఖా-తిబ్‌నీ-ఫిల్-లజీన-జలమూ-ఇన్నహుమ్-ముగ్-రఖూన్.

وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا
بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا
تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ښ اِنِّىْٓ اِذًا
لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ
بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ
اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۣ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ
فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ
اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ
بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾

29. ఓ నా జనులారా! ప్రచారమునకు నేను మిమ్ము ధనము నడుగుటలేదు. నా ప్రతిఫలము దేవునికడ మాత్రమున్నది. నేను విశ్వాసులను తతిమివేయు వాడనుకాను. వారు తమ ప్రభువు నొద్దకు పోవనున్నవారలు. కాని మీరు నాకు మూఢులుగా కనఁబడుచున్నారు. 30. ఓ నా జనులారా! నేను విశ్వాసుల తతిమివేసినచో దేవుని శిక్ష నుండి నన్ను రక్షించువారెవరు? మీరు యోచింపరా! నా యొద్ద దేవుని ఖజానాలున్నవి అనియు నాకు అగోచరములు తెలియును అనియు మీతో నేను చెప్పుటలేదు. మీరెవ్వరిని అగౌరవపఱచుచున్నారో వారికి దేవుఁడు మేలుచేయఁడు అని నేను పలుకుటలేదు. వారి హృదయములలో నున్నది, దేవునికి బాగుగఁ దెలియును. నేనట్లు పలికితినేమి నేను అన్యాయస్థులలో చేరినవాఁడ నగుదును" అని నూహు పలికెను. 32. "ఓ నూహు! నీవు మాతో వాదించితివి. చాల వాదించితివి. ఇఁక నీవు సత్యవంతుఁడవైనచో నీవు పలుకునది తీసికొనిరమ్ము" అని వారు పలికిరి. 33. "దేవుఁడు కోరినచో అతఁడు దానికి మీ యొద్దకు తెచ్చును. మీరు ఆతని లొంగఁదీయలేరు. 34. దేవుఁడు మిమ్ము దుర్మార్గులఁగాఁ జేయకోరినచో నేను మీమేలు కోరి ఎంత బోధించినను నా బోధ వలన మీకు లాభము గలుగదు. అతఁడే మీ ప్రభువు. ఆతని యొద్దకే మీరు తిరిగి పోవలసి యున్నది" అని నూహు పలికెను. 35. ఏమి వారు ఖురానును (ముహమ్మదు) కల్పించికొనెను. అని పలుకుచున్నారా! "నేను కల్పించి తెచ్చినచో దాని పాపము నాపై నున్నది. మీరు చేయు పాపములకు నేను బాధ్యుఁడను కాను" అని ఓ ముహమ్మదు పలుకుము. 36. నీ జనులలో ముందు విశ్వసించినవారు తప్ప ఇఁక ఇతరులెవరును విశ్వసింపరు. కావున వారు చేయుచున్న కర్మలకు నీవు చింతింపకుము అని నూహు యొద్దకు దేవుని సందేశము పంపఁబడెను.

38. వ-యస్‌నే-నడేల్-ఫుల్‌క-వ-కుల్లమా-మర్ర-అలైహి-
మల-ఉమ్-మిన్-ఖౌమిహీ-సఖిరూ-మిన్‌హు. ఖాల-ఇన్-
తస్-ఖరూ-మిన్నా-ఫ-ఇన్నా-నస్-ఖరు-మిన్‌కుమ్-కమా-
తస్-ఖరూన్. 39. ఫసౌఫ-తఅ్-లమూన-మన్-యాతీహి-
అజా-బున్-యుఖ్-జీహి-వ-యహిల్లు-అలైహి-అజాబుమ్-
ముఖీమ్. 40. హత్తా-ఇజా-జాఅ-అమ్‌రునా-వ-ఫారత్-
తన్నూరు-ఖుల్-నహ్-మిల్-ఫీహా-మిన్-కుల్లిన్-జౌ-జై-
నిస్-నైని-వ-అహ్-లక-ఇల్లా-మన్-సబఖ-అలైహిల్-
ఖౌలు-వ-మన్-ఆమన-వమా-ఆమన-మఅహూ-ఇల్లా-
ఖలీల్. 41. వఖాలర్-కబూ-ఫీహా-బిస్మిల్లాహి-మజ్-రేహా-
వముర్-సాహా-ఇన్న-రబ్బీ-ల-గఫూరుర్-రహీమ్. 42.
వహియ-తజ్రీ-బిహిమ్-ఫీ-మౌజిన్-కల్-జిబాలి-వ-నాదా-
నూహున్-నిబ్నహూ-వ-కాన-ఫీ-మఅ్-జిలిన్-యా-బు-
నయ్యర్-కబ్-మఅనా-వలా-తకుమ్-మఅల్-కాఫిరీన్. 43.
ఖాల-స-ఆవీ-ఇలా-జబలిన్-యఅ్-సిమునీ-మినల్-
మాఇ-ఖాల-లా-ఆసి-మల్-యౌమ-మిన్-అమ్-రిల్లాహి-
ఇల్లా-మర్-రహీమ-వ-హాల-బైన-హుమల్-మౌజు-ఫకాన-
మినల్-ముగ్-రఖీన్. 44. వఖీల-యా-అర్-జుబ్-లఈ-
మా-అకి-వ-యాసమాఉ-అఖ్-లిఈ-వగీ-జల్-మాఉ-వ-
ఖుజియల్-అమ్‌రు-వస్-తవత్-అలల్-జూదియ్యి-వఖీల-
బుఅ్-దల్-లిల్-ఖౌ-మిజ్-జాలిమిన్. 45. వ-నాదా-
నూహుర్-రబ్బహూ-ఫఖాల-రబ్బి-ఇన్నబ్నీ-మిన్-అహ్‌లీ-
వ-ఇన్న-వఅ్‌ద-కల్-హఖ్ఖు-వ-అన్త-అహ్-కుముల్-
హాకి-మీన్.

وما من دآبة ١٢ ٢٢٧ هود ١١

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۖ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۚ
قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ
كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ آمَنَ ۚ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ
اللَّهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسَاهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي
بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي
مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَآوِي
إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ
اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾
وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ ۖ وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

الربع

منزل ٣

37. "ఓ నూహు! నీవు మా యెదుట మా సెలవు ననుసరించి నావను నిర్మింపుము. దుర్మార్గుల విషయమున నాతో మాటలాడకుము. నిశ్చయముగా వారు మునిఁగిపోవుదురు" అని దేవుఁడు పలికెను. 38. నూహు నావను నిర్మించుచుండెను. ఆతని జనుల నాయకులు ఆతని యెదుట నుండి పోవునపుడెల్ల ఆతనితో పరిహాసమాడుచుండిరి. "మీరు మాతో పరిహాసమాడుచున్నారు. మీరు పరిహాస మాడునట్లు మేము కూడ మీతో పరిహాసమాడుదుము. 39. ఇఁక శీఘ్రముగానే అవమాన పఱచునట్టియు శాశ్వతముగ నుండునట్టియు శిక్ష ఎవరికి రానున్నదో మీరు తెలిసికొనఁగలరు" అని నూహు పలికెను. 40. తుదకు మా యాజ్ఞ వచ్చి పొయ్యి యుప్పొంగినపుడు ప్రతి జాతి నుండి రెండేసి జతలను నీ యింటి వారిలో ఎవరి విషయమున ముందుగానే మాటయైయున్నదో వారిని తప్ప నితర విశ్వాసులందఱిని నావలో నెక్కించి కొనుము" అని మేము పలికితిమి. ఆతనితో పాటు విశ్వసించిన వారు కొందఱు మాత్రమే. 41. "మీరు నావలో దేవుని పేరు చెప్పి యెక్కుఁడు. అది దేవుని పేరుతోనే నడచునది. నిలుచునది. నిశ్చయముగ నా ప్రభువు క్షమించువాఁడు దయాళువు" అని నూహు పలికెను. 42. కొండలవంటి యలల నుండి నావ వారిని తీసికొని పోవుచుండెను నూహు కుమారుఁడు అవతలనుండఁగ "ఓ నా కుమారా! మాతో పాటు నీవు నావలో నెక్కుము. అవిశ్వాసులలోఁ జేరకుము" అని నూహు తన పుత్రుని పిలిచెను. 43. అపుడు ఆతని కుమారుఁడు "నేనొక పర్వతమును ఆశ్రయింతును. అది జలములో మునఁగకుండ నన్ను కాపాడును" అని పలికెను. అపుడు నూహు "ఈ దినము ఎవరును దేవుని శిక్ష నుండి తప్పింపఁజాలరు. కాని దేవుఁడు కరుణించిన వానిని రక్షించును" అని పలికెను. వారిద్దఱి మధ్య ఒక అల రాఁగా వాఁడు మునిఁగిపోవు వారిలో చేరిపోయెను. 44. ఓ భూమి! నీళ్లను నీవు మ్రింగుము. ఓ ఆకాశమా! ఆఁగిపొమ్ము" అని దేవుని సెలవయ్యెను. నీళ్లు ఇంకిపోయెను. కార్యము పూర్తి అయిపోయెను. నావ జూదీ అనుకొండపై నిలిచెను. దుష్టులు దేవుని దయ నుండి దూరులు అగుదురు గాక! అని సెలవయ్యెను.

46. ఖాల-యా-నూహూ-ఇన్నహూ-లైస-మిన్ అహ్-లిక-
ఇన్నహూ-తమలున్-గైరు-సాలి-హేన్-ఫలా-తస్-అల్ని-
మా-లైస-లక-బిహీ-ఇల్మున్. ఇన్నీ-అఇజుక-అన్-తకూన-
మినల్-జాహిలీన్. 47. ఖాల-రబ్బి-ఇన్నీ-అఊజు-బిక-
అన్-అస్-అలక-మా-లైస-లీ-బిహీ-ఇల్మున్. వ-ఇల్లా-
తగ్-ఫిర్లీ-వ-తర్-హమ్నీ-అకుమ్-మినల్-ఖాసిరీన్. 48.
ఖీల-యా-నూహూహ్-బిత్-బి-సలామిమ్-మిన్నా-వ-బర-
కాతిన్-అలైక-వ-అలా-ఉమ-మిమ్-మిమ్మమ్-మతక.
వ-ఉమమున్-స-నుమత్తి-ఉహుమ్-సుమ్మ-యముస్సు-
హుమ్-మిన్నా-అజా-బున్-అలీమ్. 49. తిల్క-మిన్-
అంబా-ఇల్-గైబి-నూహీహా-ఇలైక-మాకున్త-తఅ్-లముహా-
అన్త-వలా-ఖౌముక-మిన్-ఖబ్లి-హాజా-ఫస్బిర్. ఇన్నల్-
ఆఖి-బత-లిల్-ముత్త-ఖీన్. 50. వ-ఇలా-ఆదిన్-
అఖాహుమ్-హూదన్-ఖాల-యా-ఖౌ-మిఅ్-బుదుల్లాహ-
మాలకుమ్-మిన్-ఇలా-హిన్-గైరుహూ. ఇన్-అన్తుమ్-ఇల్లా-
ముఫ్-తరూన్. 51. యా-ఖౌమి-లా-అస్-అలుకుమ్-
అలైహి-అజ్రన్ ఇన్-అజ్-రియ-ఇల్లా-అలల్-లజీ-
ఫతరనీ.అఫలా-తఅ్-ఖిలూన్. 52. వ.యాఖౌ-మిస్-తగ్-
ఫిరూ-రబ్బకుమ్-సుమ్మ-తూబూ-ఇలైహి-యుర్-సి-లిస్-
సమాఅ-అలైకుమ్-మిద్రా-రన్-వ-యు-జిద్-కుమ్-
ఖువ్వతన్-ఇలా-ఖువ్వ-తికుమ్-వలా-తత-వల్లౌ-ముజ్రి-
మీన్. 53. ఖాలూ-యా-హూదు-మా-జీతనా-బి-బయ్యి-
నతిన్-వమా-నహ్ను-బి-తారికీ-ఆలి-హతినా-అన్-ఖౌలిక-
వమా-నహ్ను-లక-బి-మూమినీన్.

قَالَ يٰنُوۡحُ اِنَّهٗ لَيۡسَ مِنۡ اَهۡلِكَ‌ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيۡرُ صَالِحٍ‌ ۖ فَلَا
تَسۡـَٔلۡنِ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهٖ عِلۡمٌ‌ ؕ اِنِّىۡۤ اَعِظُكَ اَنۡ تَكُوۡنَ مِنَ
الۡجٰهِلِيۡنَ ﴿۴۶﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّىۡۤ اَعُوۡذُ بِكَ اَنۡ اَسۡـَٔلَكَ مَا لَيۡسَ لِىۡ
بِهٖ عِلۡمٌ‌ ؕ وَاِلَّا تَغۡفِرۡ لِىۡ وَتَرۡحَمۡنِىۡۤ اَكُنۡ مِّنَ الۡخٰسِرِيۡنَ ﴿۴۷﴾
قِيۡلَ يٰنُوۡحُ اهۡبِطۡ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيۡكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ
مِّمَّنۡ مَّعَكَ‌ؕ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمۡ ثُمَّ يَمَسُّهُمۡ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۴۸﴾
تِلۡكَ مِنۡ اَنۡۢبَآءِ الۡغَيۡبِ نُوۡحِيۡهَاۤ اِلَيۡكَ‌ۚ مَا كُنۡتَ تَعۡلَمُهَاۤ اَنۡتَ
وَلَا قَوۡمُكَ مِنۡ قَبۡلِ هٰذَا‌ ۛؕ فَاصۡبِرۡ‌ ۛؕ اِنَّ الۡعَاقِبَةَ لِلۡمُتَّقِيۡنَ ﴿۴۹﴾
وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمۡ هُوۡدًا‌ ؕ قَالَ يٰقَوۡمِ اعۡبُدُوا اللّٰهَ مَا لَـكُمۡ مِّنۡ
اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ‌ ؕ اِنۡ اَنۡتُمۡ اِلَّا مُفۡتَرُوۡنَ ﴿۵۰﴾ يٰقَوۡمِ لَاۤ اَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ
اَجۡرًا‌ ؕ اِنۡ اَجۡرِىَ اِلَّا عَلَى الَّذِىۡ فَطَرَنِىۡ‌ ؕ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۵۱﴾
وَيٰقَوۡمِ اسۡتَغۡفِرُوۡا رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوۡبُوۡۤا اِلَيۡهِ يُرۡسِلِ السَّمَآءَ
عَلَيۡكُمۡ مِّدۡرَارًا وَّيَزِدۡكُمۡ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمۡ وَلَا تَتَوَلَّوۡا
مُجۡرِمِيۡنَ ﴿۵۲﴾ قَالُوۡا يٰهُوۡدُ مَا جِئۡتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحۡنُ
بِتٰرِكِىۡۤ اٰلِهَتِنَا عَنۡ قَوۡلِكَ وَمَا نَحۡنُ لَكَ بِمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿۵۳﴾

45. నూహు తన "ప్రభువును పిలిచి "ఓ నా ప్రభువా! నా కుమారుఁడు నా కుటుంబమునకు చేరినవాఁడు. నీ వాగ్దానము సత్యమైనది. నీవు సర్వాధికారివి" అని విన్నవించెను. 46. "ఓ నూహూ! అతఁడు నీ కుటుంబమునకు చేరినవాఁడు కాఁడు. వాని పనులు మంచివి కావు. కావున నీకు తెలియని విషయము నన్ను అడుగకుము. నీవు మూఢులతో చేరకుండుటకై నేను నీకు బోధించుచున్నాను" అని. దేవుఁడు పలికెను. 47. "ఓ నా ప్రభువా! నాకు తెలియని విషయమును నిన్ను అడుగుటకు నీ శరణు చొచ్చుచున్నాఁడను. నీవు నన్ను క్షమించి యనుగ్రహింపనిచో నేను నష్టము పొందినవాఁడ నగుదును" అని నూహు విన్నవించెను. 48. ఓ నూహూ! నావ నుండి సురక్షితముగా దిగుము. నీకును నీ వెంటనున్న జనులకును శుభములు గలుగును. ఇతరులకును మేము లాభము గలిగింతుము. ఆ పిదప మా యొద్ద నుండి వారికి దుఃఖకరమైన శిక్ష లభించును" అని సెలవయ్యెను. 49. ఈ విషయము అగోచరమైన విషయములలోనిది. నీకు దీనిఁ గూర్చి సందేశము పంపుచున్నారము. దీనికి పూర్వము నీకును నీ జాతి వారికిని తెలియకుండెను. కావున నీవు ఓపిక వహించి యుండుము. నిశ్చయముగా మంచి ఫలితము భక్తులకే గలదు. 50. మేము ఆదువారి యొద్దకు వారి సహోదరుఁడగు హూదును పంపితిమి. "ఓ నా జనులార! మీరు దేవునే యారాధింపుఁడు. అతఁడు తప్ప మీకు వేఱు పూజ్యుఁడు లేఁడు. మీరు అసత్యములే కల్పించుచున్నారు. 51. ఓ నా జనులార! ప్రచారమునకు మిమ్ము నేను ప్రతిఫలము నడుగుట లేదు. నన్ను సృష్టించిన వాని వద్ద నా ప్రతిఫలమున్నది. మఱెందులకు మీరు గ్రహింపరు. 52. ఓ నా జనులారా! మీ ప్రభువును మీ పాపములకు క్షమాపణ వేఁడుఁడు. మరల ఆతని వైపునకే మరలుఁడు. మీకు ఆకాశము నుండి వర్షధారలు పంపును. మీకు బలముపై బలమొసంగును. మీరు పాపులై విశ్వాసము విడిచిపోకుఁడు" అని హూదు పలికెను.

54. ఇన్-న-ఖూలు-ఇల్-లత్-తరాక-బత్‌జు-ఆలి-
హతినా-బి-సూఇన్-ఖాల-ఇన్నీ-ఉష్-హిదుల్లాహ-
వష్‌హదూ-అన్నీ-బరీ-ఉమ్-మిమ్మా-తుష్-రికూన్. 55.
మిన్-దూనిహీ-ఫకీదూనీ-జమీఅన్-సుమ్మ-లా-తున్-
జిరూని. 56. ఇన్నీ-తవక్కల్తు-అలల్లాహి-రబ్బీ-వ-రబ్బి-
కుమ్-మా-మిన్-దాబ్బతిన్-ఇల్లా-హువ-ఆఖిజుమ్-బి-
నాసియతిహా-ఇన్న-రబ్బీ-అలా-సిరాతిమ్-ముస్-తఖీమ్.
57. ఫ-ఇన్-తవల్-లౌ-ఫఖద్-అబ్-లగ్-తుకుమ్-మా-
ఉర్-సిల్‌తు-బిహీ-ఇలైకుమ్. వ-యస్-తఖ్-లిఫు-రబ్బీ-
ఖౌమన్-గైర-కుమ్-వలా-త-జుర్రూనహూ-షైఅన్. ఇన్న-
రబ్బీ-అలా-కుల్లి-షై-ఇన్-హఫీజ్. 58. వలమ్మా-జాఅ-
అమ్‌రునా-నజ్-జైనా-హూదన్-వల్ల-జీన-ఆమనూ-
మఅహూ-బి-రహ్-మతిమ్-మిన్నా-వనజ్-జైనాహుం-మిన్-
అజాబిన్-గలీజ్. 59. వ-తిల్‌క-ఆదున్-జహదూ-బి-ఆ-
యాతి-రబ్బిహిమ్-వ-అసౌ-రుసు-లహూ-వత్-తబఊ-
అమ్‌ర-కుల్లి-జబ్బారిన్-అనీద్. 60. వ-ఉత్-బిఊ-ఫీ-
హాజిహి-హిద్-దున్యా-లత్-నతన్-వ-యౌ-మల్-ఖియా-
మతి.అలా-ఇన్న-ఆదన్-కఫరూ-రబ్బ-హుమ్.అలా-బుఅ్-
దల్-లి-ఆదిన్-ఖౌమి-హూద్. 61. వఇలా-సమూద-అఖా-
హుమ్-సాలి-హన్-ఖాల-యాఖౌ-మిఅ్-బుదుల్లాహ-
మాలకుమ్-మిన్-ఇలా-హిన్-గైరుహూ. హువ-అన్-షఅ-
కుమ్-మినల్-అర్‌జి-వస్-తఅన్-మర-కుమ్-ఫీహా-ఫస్-
తగ్-ఫిరూహు-సుమ్మ-తూబూ-ఇలైహి. ఇన్న-రబ్బీ-
ఖరీబుమ్-ముజీబ్. 62. ఖాలూ-యా-సాలిహు-ఖద్-కున్త-
ఫీనా-మర్-జువ్వన్-ఖబ్ల-హాజా-అ-తన్-హానా-అన్-నఅ్-
బుద-మా-యఅ్-బుదు-ఆబాఉనా-వ-ఇన్ననా-లఫీ-
షక్కిమ్-మిమ్మా-తద్‌ఊనా-ఇలైహి-మురీబ్.

وما من دآبة ١٢ ٢٢٩ هود ١١

إِن نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ
وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِن دُونِهِ ۖ فَكِيدُونِي جَمِيعًا
ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم ۚ مَّا مِن دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِن
تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۚ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾ وَ
لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَ
نَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ ۖ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا فِي
هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ
أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ
مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا ۖ أَتَنْهَانَا أَن
نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

ع ٥

منزل ٣

53. (అపుడు) వారు "ఓ హూదు! నీవు మా యొద్దకు సూచన తీసికొని రాలేదు. మేము నీ మాటపై మా దేవతలను
వదలువారలము కాము. మేము నిన్ను నమ్మువారలముకాము. 54. మా దైవములలోని కొందఱు నీకు పిచ్చి పట్టునట్లుగ
కీడు గలిగించియున్నారు" అని పలికిరి. దేవుని వదలి మీరు సాటిగ కల్పించు దానిని గూర్చి నేను అసహ్యపడుచున్నాను
అని దేవునిని సాక్షిగ నుంచుచున్నాను. మీరును సాక్షిగ నుండుఁడు. మీ అందఱును కలిసి నా విషయమున కుట్ర
పన్నుఁడు. నాకు వ్యవధి నొసంగకుఁడు. 56. నా ప్రభువును మీ ప్రభువును అగు దేవునిపై నేను ఆధారపడితిని. భూమిపై
సంచరించు ప్రతి ప్రాణి జుట్టు దేవుని చేతిలో నున్నది. నిశ్చయముగ నా ప్రభువు సన్మార్గమందున్నాఁడు. 57. మీరు
ముఖము త్రిప్పికొని పోయితిరేని మీ కొఱకు నా కొసంగఁబడిన సందేశమును మీకందఁజేసితిని. నా ప్రభువు మీకు
బదులుగ భూమిలో నితర జనులను నివసింపఁజేయును. మీరు దేవునికెట్టి కీడును చేయఁజాలరు. నిశ్చయముగ నా
ప్రభువు ప్రతి వస్తువును చూచుచునే యున్నాఁడు" అని హూదు పలికెను. 58. మా యాజ్ఞ వచ్చినపుడు మేము హూదును
అతనితో పాటు విశ్వసించిన వారిని మా అనుగ్రహముచే రక్షించితిమి. ఘోర శిక్ష నుండి వారిని కాపాడితిమి. 59. వీరే
ఆదువారు. వీరు తమ ప్రభువు సూచనలను తిరస్కరించి దేవుని ప్రవక్తల మాటలు వినక, గర్వితులుగా దుష్టులుగా
నున్నవారి మాట వినినవారు. 60. ఇహలోకమందును పరలోకమందును వీరి వెనువెంట శాపమున్నది. వినుఁడు. ఆదువారు
తమ ప్రభువును తిరస్కరించిరి. వినుఁడు. హూదు జనులగు ఆదు వారికి శాపమున్నది. 61. సమూదు వారి యొద్దకు వారి
సహోదరుఁడగు సాలిహను పంపితిమి. ఓ నా జనులార! మీరు దేవునే యారాధింపుఁడు. అతఁడు తప్ప వేఱు పూజ్యుఁడు
మీకు లేఁడు. అతఁడే మిమ్ము భూమి నుండి పుట్టించి అందే మీకు నివాసము నేర్పఱచెను. కావున మీరు మీ పాపముల
క్షమాపణ అతని యొద్ద వేఁడుకొనుఁడు. అతని వైపునకు మఱలుఁడు. నిశ్చయముగ నా ప్రభువు దగ్గఱగనే యున్నాఁడు.
ప్రార్థనలను అంగీకరించుచున్నాఁడు" అని సాలిహ పలికెను. 62. వారు "ఓ సాలిహ! దీనికి పూర్వము మేము నీపై ఆశ
పెట్టుకొనియుంటిమి. మా తాతముత్తాతలు పూజించుచున్న దేవతలను పూజించుటను గూర్చి మమ్ము నిషేధించుచున్నావా!
నీవు మాకు బోధించు మత విషయములో వాస్తవముగ మాకు చాల సందేహము గలదు" అని పలికిరి.

63. ఖాల-యా-ఖౌమి-అర-ఐ-తుమ్-ఇన్-కున్తు-అలా-
బయ్యి-నతిమ్-మిర్-రబ్బీ-వ-ఆతానీ-మిన్హు-రహ్-
మతన్-ఫమన్-యన్-సేరునీ-మినల్లాహి-ఇన్-అసై-
తుహూ-ఫమా-తజీ-దూననీ-గైర-తఖ్-సీర్. 64. వ-యా-
ఖౌమి-హాజీహీ-నాఖ-తుల్లాహి-లకుమ్-ఆయతన్-ఫజరూ-
హా-తాకుల్-ఫీ-అర్-జిల్లాహి-వలా-తమస్సూహా-బి-
సూఇన్-ఫ-యాఖు-జకుమ్-అజాబున్-ఖరీబ్. 65. ఫ-
అఖరూహా-ఫఖాల-తమత్త-ఊ-ఫీ-దారి-కుమ్-సలాసత-
అయ్యా-మిన్. జాలిక-వఅ్-దున్-గైరు-మక్-జూబ్. 66.
ఫలమ్మా-జాఅ-అమ్రునా-నజ్-జైనా-సాలిహన్-వల్-
లజీన-ఆమనూ-మఅహూ-బి-రహ్మ-మతిమ్-మిన్నా-వ-
మిన్-ఖిజ్ఇ-యవ్-మిఇజిన్. ఇన్న-రబ్బక-హువల్-
ఖవియ్యుల్-అజీజ్. 67. వ-అఖజల్-లజీన-జల-ముస్-
సై-హతు-ఫ-అస్-బహూ-ఫీదియా-రిహిమ్-జాసిమీన్. 68.
కఅల్-లమ్-యగ్-నౌ-ఫీహా-అలా-ఇన్న-సమూద-కఫరూ-
రబ్బహుమ్ అలా-బుఅదల్-లి-సమూద. 69. వ-లఖద్-
జా అత్-రుసులునా-ఇబ్రాహీమ-బిల్-బుష్రా-ఖాలూ-
సలామన్ ఖాల-సలామున్ ఫమా-లబిస-అన్-జాఅ-బి-
ఇజ్లిన్-హనీజ్. 70. ఫలమ్మా-రఆ-ఐదియ-హుమ్-లా-
తసిలు-ఇలైహి-నకిర-హుమ్-వ-ఔజస-మిన్-హుమ్-
ఖీఫతన్. ఖాలూ-లా-తఖఫ్-ఇన్నా-ఉర్-సిల్నా-ఇలా-ఖౌమి-
లూత్. 71. వమ్-రఅ-తుహూ-ఖాఇ-మతున్-ఫ-జహికత్-
ఫ-బష్-షర్నాహా-బి-ఇస్హాఖ-వ-మిన్-వ-రాఇ-ఇస్-హాఖ-
యఅ్-ఖూబ్. 72. ఖాలత్-యా-వైలతా-అ-అలిదు-వ-
అనా-అజూ-జున్-వ-హాజా-బఅ్లీ-షైఖన్. ఇన్న-హాజా-
ల-షైఉన్-అజీబ్.

وما من دآبة ١٢ ۔ ٢٣٠ ۔ هود ١١

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ
تَخْسِيْرٍ ﴿٦٣﴾ وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ
اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٤﴾
فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ
مَكْذُوْبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٦﴾
وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٧﴾
كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا
لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا ع
قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَاٰ اَيْدِيَهُمْ
لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّآ
اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا
بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ يٰوَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ
وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِيْ شَيْخًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٧٢﴾

منزل ٣

63. "ఓ నా జనులార!'సరే చూడుఁడు. నేను నా ప్రభువు యొక్క సూచన ననుసరించుచు అతని అనుగ్రహమునే పొంది యున్నపుడు అతనికి అవిధేయుఁడనైతినేని ఎవరు అతని శిక్ష నుండి నన్ను రక్షింపఁగలరు! మీరు నాకు పూర్తిగ నష్టమే చేయుచున్నారు. 64. ఓ నా జనులార! ఇది మీకు సూచనగ వచ్చిన దేవుని ఒంటె. కావున అది దేవుని భూమిపై మేయునట్లుగ దానిని వదలి పెట్టుఁడు. దానికి కీడు చేయకుఁడు. అట్లు మీరు చేసితిరేని శీఘ్రముగానే మీకు శిక్ష కలుగును" అని సాలిహ పలికెను. 65. ఆ పిదప వారు ఆ ఒంటె కాళ్లను కోసివేసిరి. అపుడు సాలిహ "మీరు మీ యిండ్లలో మూఁడు దినముల వఱకు నివసించి లాభములు పొందుఁడు. ఈ వాగ్దానము (గడువు) అసత్యము కానేరదు" అని పలికెను. 66. ఆ పిదప మా యాజ్ఞ రాఁగా సాలిహను అతనితో పాటు విశ్వాసులను మా యనుగ్రహము వలన రక్షించితిమి. వీరిని ఆ దినము నందలి యవమానము నుండి కాపాడితిమి. నిశ్చయముగ నీ ప్రభువు బలవంతుఁడు సర్వశక్తుఁడు. 67. భయంకరమైన శబ్దము వచ్చి దుర్మార్గులను పట్టఁగానే తెల్లవాఱుసరికి వారు తమ యిండ్లలో తలక్రిందులుగ పడి చచ్చిరి. 68. అచ్చట వారు నివసించి యుండునట్లుగ నైపోయిరి. వినుఁడు. సమూదువారు తమ ప్రభువును తిరస్కరించిరి. వినుఁడు. సమూదు వారికి శాపమున్నది. 69. నిశ్చయముగ మా దూతలు సంతోషవార్త తీసికొని ఇబ్రాహీము నొద్దకు వచ్చి 'సలామ్' అని పలికిరి. ఇబ్రాహీము 'సలామ్' అని పలికెను. పిదప ఆలస్యము చేయక కాల్చిన అవుదూడను ఇబ్రాహీము తీసికొనివచ్చెను. 70. పిదప అతఁడు వారి చేతులు దానివైపు పోకుండుటను చూచి బెదరి మనస్సులో వారికి భయపడెను. అపుడు వారు "నీవు భయపడకుము. మేము లూతు జనుల యొద్దకు పంపఁబడితిమి" అని పలికిరి. 71. ఇబ్రాహీము భార్య నిలిచియుండెను. అపుడామె నవ్వెను. ఆ పిదప మేము "ఇస్హాఖు పుట్టును. ఇస్హాఖు తరువాత యాఖుబు కలుగును" అను వార్త ఆమెకు వినిపించితిమి. 72. ఓహో! నాకు బిడ్డ పుట్టునా? మఱి నేను ముసలిదానను. ఈ నా భర్త ముసలివాఁడై యున్నాఁడు. ఇది చాల ఆశ్చర్యమైన మాటగా నున్నదే" అని యామె పలికెను.

73. ఖాలూ-అ-తత్-జబీన-మిన్-అమ్-రిల్లాహి-రహ్మతుల్లాహి-వ-బరకాతుహూ-అలైకుమ్-అహ్లల్-బైతి. ఇన్నహూ-హమీదుమ్-మజీద్. 74. ఫలమ్మా-జహబ-అన్-ఇబ్రాహీ-మర్-రౌఉ-వ-జా-అత్-హుల్-బుష్రా-యుజాదిలునా-ఫీ-ఖౌమి-లూత్. 75. ఇన్న-ఇబ్రాహీమ-ల-హలీమున్-అవ్వాహుమ్-మునీబ్. 76. యా-ఇబ్రాహీము-అఅ్-రిజ్-అన్-హాజా-ఇన్నహూ-ఖద్-జాఅ-అమ్రు-రబ్బిక-వ-ఇన్న-హుమ్-ఆతీహిమ్-అజాబున్-గైరు-మర్-దూద్. 77. వలమ్మా-జాఅత్-రుసులునా-లూతన్-సీఅ-బిహిమ్-వ-జాఖ-బిహిమ్-జర్-అన్-వఖాల-హాజా-యౌమున్-అసీబ్. 78. వ-జా-అహూ-ఖౌముహూ-యుహ్-రఊన-ఇలైహి. వమిన్-ఖబ్లు-కానూ-యఅ్-మలూ-నస్-సయ్యి-ఆతి-ఖాల-యా-ఖౌమి-హాఉలాఇ-బనాతీ-హున్న-అత్-హరు-లకుమ్-ఫత్-తఖుల్లాహ-వలా-తుఖ్-జూని ఫీ-జైఫీ. అలైస-మిన్కుమ్-రజు-లుర్ రషీద్. 79. ఖాలూ-లఖద్-అలిమ్త-మా-లనా-ఫీ-బనాతిక-మిన్-హఖ్ఖిన్-వ-ఇన్నక-ల-తఅ్-లము-మానురీద్. 80. ఖాల-లౌ-అన్న-లీ-బికుమ్-ఖువ్వతన్-ఔ-ఆవీ-ఇలా-రుక్నిన్-షదీద్. 81. ఖాలూ-యా-లూతు-ఇన్నా-రుసులు-రబ్బిక-లన్-యసిలూ-ఇలైక-ఫ-అస్రి-బి-అహ్లిక-బి-ఖిత్-ఇమ్-మినల్-లైలి-వలా-యల్-తఫిత్ మిన్-కుమ్-అహ-దున్-ఇల్లమ్-రఅ-తక. ఇన్నహూ-ముసీబుహా-మా-అసాబహుమ్. ఇన్న-మౌ-ఇద-హుముస్-సుబ్-హు-అలై-సస్-సుబ్హు-బి-ఖరీబ్.

قالوا أتعجبين من أمر الله رحمت الله وبركاته عليكم أهل
البيت إنه حميد مجيد ﴿٧٣﴾ فلما ذهب عن إبراهيم الروع
وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط ﴿٧٤﴾ إن إبراهيم
لحليم أواه منيب ﴿٧٥﴾ يا إبراهيم أعرض عن هذا إنه قد
جاء أمر ربك وإنهم آتيهم عذاب غير مردود ﴿٧٦﴾ ولما
جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقال هذا
يوم عصيب ﴿٧٧﴾ وجاءه قومه يهرعون إليه ومن قبل
كانوا يعملون السيئات قال يا قوم هؤلاء بناتي هن أطهر
لكم فاتقوا الله ولا تخزون في ضيفي أليس منكم رجل
رشيد ﴿٧٨﴾ قالوا لقد علمت ما لنا في بناتك من حق
وإنك لتعلم ما نريد ﴿٧٩﴾ قال لو أن لي بكم قوة أو
آوي إلى ركن شديد ﴿٨٠﴾ قالوا يا لوط إنا رسل ربك
لن يصلوا إليك فأسر بأهلك بقطع من الليل ولا
يلتفت منكم أحد إلا امرأتك إنه مصيبها ما أصابهم
إن موعدهم الصبح أليس الصبح بقريب ﴿٨١﴾

73. వారు "నీవు దేవుని యాజ్ఞ విషయమున ఆశ్చర్యపడుచున్నావా? ఓ గృహస్తులార! మీకు దేవుని యనుగ్రహమును ఆతని శుభములును గలవు. ఆతఁడు స్తవనీయుఁడు. ఘనతగలవాఁడు" అని దేవదూతలు పలికిరి. 74. ఆ పిదప ఇబ్రాహీమునకు భయము తొలగఁగా ఆతనికి సంతోష వార్త రాఁగా లూతు జనుల విషయమున మాతో వాదింపసాగెను. 75. నిశ్చయముగ ఇబ్రాహీము సహనముగలవాఁడు. మెత్తని హృదయము గలవాఁడు. దేవుని వైపునకు మఱలువాఁడు. 76. ఓ ఇబ్రాహీము! దీనిని వదలిపెట్టుము. నిశ్చయముగ నీ ప్రభువు నాజ్ఞ వచ్చినది. లూతు జనులకు ఆపద రానున్నది. అది తప్పదు" అని పలికిరి. 77. మా దూతలు లూతు నొద్దకు రాఁగా ఆతఁడు వారి రాక వలన చాల దుఃఖితుఁడాయెను. వారి వలన అతని మనస్సునకు కష్టము కలిగెను. "ఈ దినము చాలా కష్టమైన దినము" అని పలికెను. 78. ఆతని జనులు ఆతని వద్దకు పరుగెత్తుచు వచ్చిరి. వారు పూర్వము నుండియు చెడ్డపనులు చేయుచుండిరి. అపుడు లూతు "ఓ నా జనులారా! ఈ నా కుమార్తెలున్నారు. వీరు వారికంటెను మీకు పవిత్రురాంద్రుగా నున్నారు. కావున మీరు దేవునికి భయపడుఁడు. నా యతిథుల విషయమున నన్ను అవమానింపకుఁడు. ఏమి మీలో ఒక్కఁడైన సత్పురుషుఁడు లేఁడా" అని పలికెను. 79. అపుడు వారు "నీ కూతుళ్లతో మాకు అవసరము లేదను విషయము నీకు తెలిసియే యున్నది. మేము కోరునది నీకు తెలియును" అని పలికిరి. 80. (అపుడు) లూతు "మిమ్ము మార్కొను బలము నాకున్నచో, ఆశ్రయించుటకు బలమైన కుటుంబము నాకున్నచో నెంత బాగుండెడిది" అని పలుకసాగెను. అని పలికిరి.81. అపుడు దేవదూతలు "ఓ లూతు! మేము నీ ప్రభువు దూతలము. వారు నీ దగ్గఱకు రాఁజాలరు. కావున కొంత రాత్రి యుండఁగనే నీవు నీ యింటి వారిని వెంట తీసికొని బయలుదేఱుము. మీలో నెవరును వెనుకకు తిరిగి చూడకూడదు. కాని వారికేమి గలుగవలసి యున్నదో అదే నీ భార్యకుఁగలుగును. నిశ్చయముగ వారి వాగ్దాన కాలము ఉదయమున్నది. ఏమి! ఉదయము సమీపింపలేదా!" అని పలికిరి.

82. ఫలమ్మా-జాఅ-అమ్‌రునా-జఅల్నా-ఆలి-యహా-సాఫిలహా-వ-అమ్‌తర్నా-అలైహా-హిజా-రతమ్-మిన్-సిజ్-జీలిమ్-మన్-జూద్. 83. ముసవ్వ-మతన్-ఇన్ద-రబ్బిక. వ-మా-హియ-మినజ్-జాలిమీన-బి-బఈద్. 84. వ-ఇలా-మద్యన-అఖాహుమ్-షుఐ-బన్-ఖాల-యాఖౌ-మిఅ్-బుదుల్లాహ-మా-లకుమ్-మిన్-ఇలాహిన్-గైరుహూ-వలా-తన్-ఖుసుల్-మిక్-యాల-వల్-మీజాన-ఇన్నీ-అరాకుమ్-బి-ఖైరిన్-వ-ఇన్నీ-అఖాఫు-అలైకుమ్-అజాబ-యౌమిమ్-ముహీత్. 85. వ-యా-ఖౌమి-ఔఫుల్-మిక్-యాల-వల్-మీజాన-బిల్-ఖిస్తి-వలా-తబ్-ఖ-సున్నాన-అష్-యా-అహుమ్-వలా-తఅ్సౌ-ఫిల్-అర్జి-ముఫ్‌సిదీన్. 86. బ-ఖియ్యు-తుల్లాహి-ఖైరుల్-లకుమ్-ఇన్-కున్తుమ్-మూమినీన-వమా-అనా అలైకుమ్-బి-హఫీజ్. 87. ఖాలూ-యాషుఐబు-అ-సేలాతుక-తాముఋక-అన్-నత్-రుక-మా-యఅ్‌బుదు-ఆబా-ఉనా-ఔ-అన్-నఫ్-అల-ఫీ-అమ్వాలినా-మా-నషాఉ. ఇన్నక-ల-అన్‌తల్-హలీ-ముర్-రషీద్. 88. ఖాల-యాఖౌమి-అర-ఐతుమ్-ఇన్-కున్తు-అలా-బయ్యి-నతిమ్-మిర్-రబ్బీ-వ-రజేఖనీ-మిన్-హు-రిజ్-ఖన్-హేసనన్. వమా-ఉరీదు-అన్-ఉ-ఖాలిఫకుమ్-ఇలా-మా-అన్-హా-కుమ్-అన్‌హు. ఇన్-ఉరీదు-ఇల్లల్-ఇస్‌లాహ-మస్-తతఅ్‌తు. వమా-తౌఫీఖీ-ఇల్లా-బిల్లాహి-అలైహి-తవక్కల్‌తు-వ-ఇలైహి-ఉనీబ్.

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ مَّنْضُوْدٍ (٨٢) مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَ
مَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ بِبَعِيْدٍ (٨٣) وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ
قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا
تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ (٨٤) وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ
وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ (٨٥) بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ۬ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ (٨٦) قَالُوْا يٰشُعَيْبُ
اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ
فِيْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ (٨٧) قَالَ
يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ
عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا
تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ (٨٨)

ع ١٥ / ربع

منزل ٣

82. ఆ పిదప మా యాజ్ఞ వచ్చినపుడు ఆ ఊరును తలక్రిందులుగఁ జేసివేసి గులక రాళ్లను వరుసగా వారిపై మేము కురియించితిమి. 83. అవి నీ ప్రభువు గుర్తు వేసినవి. ఈ పురము ఈ దుర్మార్గులకు దూరముగ లేదు. 84. మద్యను వారి యొద్దకు వారి సహోదరుఁడను షుఐబును పంపితిమి. "ఓ నా జనులారా! మీరు దేవునినే పూజింపుఁడు. అతఁడు తప్ప మీకు వేఱు పూజ్యుఁడు లేఁడు. కొలతలోను తూనికలోను తక్కువ చేయకుఁడు. మీరు సుఖముగా నుండుటను నేను చూచుచున్నాఁడను. క్రమ్ముకొను దినమునందు మీకు శిక్ష కలుగునని నేను భయపడుచున్నాను. 85. ఓ జనులార! న్యాయముగ కొలతలను తూనికలను పూర్తిగ నిండు. ప్రజల వస్తువులలో తక్కువ చేయకుఁడు. భూమిలో నుపద్రవములు చేయకుఁడు. 86. మీరు విశ్వాసులైనచో దేవుఁడొసంగిన లాభము మీకు మేలైనది. నేను మీకు రక్షకుఁడను కాను" అని షుఐబు పలికెను. 87. వారు "ఓ షుఐబు! మా తాత ముత్తాతలు పూజించుచున్న దేవతలను, మా ధనమును మా యిష్ట ప్రకారముగ ఖర్చు చేయుటను మేము వదలవలెనని నీకు నీ నమాజు నేర్పినదా! నీవు చాలా సహనము గలవాఁడవుగాను మంచివాఁడవుగా నున్నావే!" అని పలికిరి. 88. అపుడు షుఐబు "ఓ నా జనులార! చూడుఁడు. నేను నా ప్రభువు సూచన ననుసరించుచు ఆతని నుండి గొప్ప భాగ్యమును పొందియు ఎట్లు మీ మాట వినెదను. నేను మిమ్ము దేనిఁగూర్చి నిషేధించుచున్నానో దానిని నేనును చేయఁదలఁచుట లేదు. నాకు సాధ్యమైనంత వఱకు సవరించుటను నేను కోరుచున్నాఁడను. దేవుని సహాయము వలననే నా యత్నము నెఱవేఱును. ఆతని పైననే నేను ఆధారపడితిని. ఆతని వైపునకే మరలుదును.

89. వ-యా-ఖౌమి-లా-యజ్-రిమన్నకుమ్-షిఖాఖీ-
అన్‌యుసీ-బకుమ్-మిస్‌లు-మాఅసాబ-ఖౌమ-నూహిన్.
ఔ-ఖౌమ-హూదిన్-ఔ-ఖౌమసాలి-హీన్. వమా-ఖౌము-
లూతిమ్-మిన్‌కుమ్-బి-బఈద్. 90. వస్-తగ్-ఫిరూ-రబ్బ-
కుమ్-సుమ్మ-తూబూ-ఇలైహి-ఇన్న-రబ్బీ-రహీమున్-
వదూద్. 91. ఖాలూ-యా-షుఐబు-మా-నఫ్-ఖహు-
కసీరమ్-మిమ్మా-తఖూలు-వఇన్నా-ల-నరాక-ఫీనా-
జఈఫన్-వలౌ-లా-రహ్‌తుక-ల-రజమ్నాక-వ-మా-అన్త-
అలైనా-బి-అజీజ్. 92. ఖాల-యా-ఖౌమి-అ-రహ్‌తీ-అ-
అజ్‌జు-అలైకుమ్-మినల్లాహి-వత్ తఖజ్-తుమూహు-
వరా-అకుమ్-జిహ్-రియ్యాన్. ఇన్న-రబ్బీ-బిమా-తఅ్-
మలూన-ముహీత్. 93. వ-యా-ఖౌ-మిఅ్-మలూ-అలా-
మకాన-తికుమ్-ఇన్నీ-ఆమిలున్ -సౌఫ-తఅ్-లమూన-
మన్-యాతీహి-అజాబున్-యుఖ్-జీహి-వ-మన్-హువ-
కాజీ-బున్-వర్-తఖిబూ-ఇన్నీ-మఅకుమ్-రఖీబ్. 94. వ-
లమ్మా-జాఅ-అమ్రునా-నజ్-జైనా-షుఐ-బవ్-వల్ల-జీన-
ఆమనూ-మఅహూ-బి-రహ్-మతిమ్-మిన్నా-వ-అఖ-
జతిల్-లజీన-జల-ముస్-సై-హేతు-ఫ-అస్-బహూ-
ఫీదియా-రిహిమ్‌జాసిమీన్. 95. క-అల్-లమ్-యగ్-నౌ-
ఫీహా. అలా-బుఅ్-దల్-లి-మద్యన-కమా-బఇదత్-
సమూద్. 96. వల-ఖద్-అర్-నల్నా-మూసా-బి-
ఆయాతినా-వసుల్-తానిమ్-ముబీన్. 97. ఇలా-ఫిర్‌ఔన-
వ-మల-ఇహీ-ఫత్-తబఊ-అమ్‌ర-ఫిర్‌ఔన-వమా-
అమ్‌రు-ఫిర్‌ఔన-బి-రషీద్.

وَيٰقَوۡمِ لَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شِقَاقِیۡۤ اَنۡ يُّصِيۡبَكُمۡ مِّثۡلُ مَاۤ اَصَابَ
قَوۡمَ نُوۡحٍ اَوۡ قَوۡمَ هُوۡدٍ اَوۡ قَوۡمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوۡمُ لُوۡطٍ مِّنۡكُمۡ
بِبَعِيۡدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسۡتَغۡفِرُوۡا رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوۡبُوۡۤا اِلَيۡهِ ؕ اِنَّ رَبِّیۡ رَحِيۡمٌ
وَّدُوۡدٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوۡا يٰشُعَيۡبُ مَا نَفۡقَهُ كَثِيۡرًا مِّمَّا تَقُوۡلُ وَاِنَّا
لَنَرٰٮكَ فِيۡنَا ضَعِيۡفًا ۚ وَلَوۡلَا رَهۡطُكَ لَرَجَمۡنٰكَ ۫ وَمَاۤ اَنۡتَ عَلَيۡنَا
بِعَزِيۡزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يٰقَوۡمِ اَرَهۡطِىۡۤ اَعَزُّ عَلَيۡكُمۡ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَ
اتَّخَذۡتُمُوۡهُ وَرَآءَكُمۡ ظِهۡرِيًّا ؕ اِنَّ رَبِّیۡ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ مُحِيۡطٌ ﴿٩٢﴾
وَيٰقَوۡمِ اعۡمَلُوۡا عَلٰى مَكَانَتِكُمۡ اِنِّیۡ عَامِلٌ ؕ سَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَ ۙ
مَنۡ يَّاۡتِيۡهِ عَذَابٌ يُّخۡزِيۡهِ وَمَنۡ هُوَ كَاذِبٌ ؕ وَارۡتَقِبُوۡۤا اِنِّیۡ
مَعَكُمۡ رَقِيۡبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَآءَ اَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا شُعَيۡبًا وَّالَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا مَعَهٗ بِرَحۡمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوا الصَّيۡحَةُ
فَاَصۡبَحُوۡا فِیۡ دِيَارِهِمۡ جٰثِمِيۡنَ ﴿٩٤﴾ ۙ كَاَنۡ لَّمۡ يَغۡنَوۡا فِيۡهَا ؕ اَلَا
بُعۡدًا لِّمَدۡيَنَ كَمَا بَعِدَتۡ ثَمُوۡدُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا مُوۡسٰى
بِاٰيٰتِنَا وَسُلۡطٰنٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرۡعَوۡنَ وَمَلَا۟ئِهٖ
فَاتَّبَعُوۡۤا اَمۡرَ فِرۡعَوۡنَ ۚ وَمَاۤ اَمۡرُ فِرۡعَوۡنَ بِرَشِيۡدٍ ﴿٩٧﴾

89. ఓ నా జనులార! నాపై ద్వేషము పూని, నూహు జనులకును లేక హూదు జనులకును సాలిహ జనులకును
లభించినట్టి శిక్షకు మీరు పాత్రులు కాకుండు(డు. లూతు జనులు మీకు దూరమునలేరు. 90. మీరు మీ పాపముల
క్షమాపణ మీ ప్రభువును వే(డి యాతని వైపునకే మరలు(డు. నిశ్చయముగ నాప్రభువు దయగలవా(డు.
ప్రేమించువా(డు" అని షుఐబు పలికెను. 91. అపుడు వారు "ఓ షుఐబు! నీవు పలుకు మాటలు చాల వఱకు
మేము గ్రహింపకున్నాము. నీవు మా సంఘములో బలహీను(డవుగ కన(బడుచున్నావు. నీ కుటుంబములవారు
లేకున్నచో నిన్ను ఱాళ్లతో రువ్వి కొట్టియుందుము. నీయెడ గౌరవము మాకు సుంతయు లేదు" అని పలికిరి. 92.
(అపుడు) షుఐబు "ఓ నా జనులార! దేవుని కంటెను, నా కుటుంబము మీయొద్ద ఎక్కువ గౌరవము గలిగియున్నదా!
దేవుని మఱచిపోయి యాతనిని మీ వెనుకకు నెట్టితిరా! నిశ్చయముగ నా ప్రభువు మీరు చేయు పనులను ఆవరించి
యున్నా(డు. 93. ఓ నా జనులార! మీరు మీచోటున మీ పనులు చేయు(డు. నేను కూడ నాపని చేయుదును.
శీఘ్రముగానే అవమాన పఱచునట్టిశిక్ష యెవరికి రానున్నచో మఱెవరు అసత్యములు పలుకు చున్నారో మీరు
తెలిసికొన(గలరు. మీరును వేచి యుండు(డు. నేనును మీతోపాటు వేచియుందున"ని పలికెను. 94. మా ఆజ్ఞ
రా(గా షుఐబును అతని వెంటనుండి విశ్వాసులను మా యనుగ్రహముచే రక్షించితిమి. దుర్మార్గులైనట్టి వారికి
భయంకరమైన శబ్దము విన బడ(గా వారు తెల్లవాఱు సరికి తలక్రిందులుగ తమ యిండ్లలోనే పడి, చచ్చిరి. 95.
వారచ్చట ఎన్న(డును నివసించి యుండలేదనునట్లుగ నైపోయిరి. వినుఁడు. ఎట్లు సమూదువారికి శాపము గలిగెనో
అటులే మద్యను వారికిని శాపమున్నది. 96.97. నిశ్చయముగ మేము మూసాకు మా సూచనలను స్పష్టమైన సనదునిచ్చి
ఫిరౌను వద్దకును అతని అధికారుల వద్దకును పంపితిమి. పిదప వారు ఫిరౌనుయొక్క యాజ్ఞ ననుసరించిరి. ఫిరౌను
యాజ్ఞ సరియైనది కాదు.

98. యఖ్-దుము-ఖౌమహూ-యౌమల్-ఖియామతి-ఫ-ఔరద-హుమున్నార. వ-బీసల్-విర్దుల్-మౌరూద్. 99. వ-ఉత్-బిఉ-ఫీ-హాజిహీ. లత్-నతన్-వ-యౌమల్-ఖియా-మతి. బీసర్-రిఫ్-దుల్-మర్ఫూద్. 100. జాలిక-మిన్-అమ్బాఇల్-ఖురా-నఖుస్సుహూ-అలైక-మిన్హా-ఖాఇమున్-వ-హసీద్. 101. వ-మా-జలమ్నా-హుమ్ వలాకిన్-జలమూ-అన్ఫుసహుమ్-ఫమా-అగ్నత్-అన్-హుమ్-ఆలి- హతుహుముల్-లతీ-యద్-ఊన-మిన్-దూనిల్లాహి-మిన్-షైఇల్-లమ్మా-జాఅ-అమ్రు-రబ్బిక. వ-మా-జాదూ-హుమ్-గైర-తత్బీబ్. 102. వ-కజాలిక-అఖ్జు-రబ్బిక-ఇజా-అఖ-జల్-ఖురా-వహియ-జాలి-మతున్. ఇన్న-అఖ్-జహూ-అలీమున్-షదీద్. 103. ఇన్న-ఫీ-జాలిక-ల-ఆయతల్-లిమన్-ఖాఫ-అజా-బల్-ఆఖిరతి. జాలిక-యౌముమ్-మజ్-మూఉల్-లహున్నాసు-వజాలిక-యౌముమ్-మష్-హూద్. 104. వ-మా-నుఅఖ్-ఖిరుహూ-ఇల్లా-లి-అజ-లిమ్-మఅ్-దూద్. 105. యౌమ-యాతి-లా-తకల్లము-నఫ్సున్-ఇల్లా-బి. ఇజ్నిహీ-ఫ-మిన్-హుమ్-షఖియ్యున్-వ-సఈద్. 106. ఫ-అమ్మల్-లజీన-షఖూఫ-ఫిన్నారి-లహుమ్-ఫీహా-జఫీరున్-వ-షహీఖ్. 107. ఖాలిదీన-ఫీహా-మా-దామ-తిస్-సమావాతు-వల్-అర్జు-ఇల్లా-మాషాఅ-రబ్బుక-ఇన్న-రబ్బక-ఫఅ్-ఆలుల్-లిమా-యురీద్. 108. వ-అమ్మల్-లజీన-సుఇదూ-ఫ-ఫిల్-జన్నతి-ఖాలిదీన-ఫీహా-మా-దామతిస్-సమావాతు-వల్-అర్జు-ఇల్లా-మా-షాఅ-రబ్బుక-అతా-అన్-గైర-మజ్-జూజ్.

وما من دآبة ١٢ ٢٣٤ هود ١١

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوِرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ ۖ مِنْهَا
قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ فَمَا
أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذَٰلِكَ
أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ
ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا
بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا
يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

منزل ٣

98. తీర్పుదినమునందు ఫిరౌను తన జనులకు ముందుగా నుండును. పిదప వారిని అగ్నిలోనికిఁ గొనిపోవును. వారు చేరు స్థలమగు నరకము చాల చెడ్డది. 99. ఇహలోకమునందును తీర్పు దినమునునందును వారిని శాపము వెంబడించును. వారికి లభించిన బహువానము చాల చెడ్డది. 100. ఇది నాశమొందిన పురములయొక్క కొంత వృత్తాంతము. దీనిని నీకు తెలుపుచున్నారము. ఇందు కొన్ని నిలిఛియున్నవి. కొన్ని నిర్మూలింపఁబడినవి. 101. మేము వారిపై అన్యాయము చేయలేదు. కాని తమ యాత్మలకు తామే అన్యాయము చేసికొనిరి. ఆ పిదప నీ ప్రభువు నాజ్ఞ వచ్చినపుడు, వారు దేవుని వదలి ఏ దేవతలను ప్రార్థించు చుండిరో యా దేవతలు కొంచెమైనను వారికి పనికిరాలేదు. వారియెడ నాశము తప్ప వేఱేమియు వారు హెచ్చింపలేదు. 102. నగరములవారు అన్యాయములు గావించునపుడు ఇట్లు నీ ప్రభువు వారిని పట్టును. నిశ్చయముగ అతని పట్టు చాల దుఃఖకరమైనది. చాల కఠినమైనది. 103. నిశ్చయముగ నిందు పరలోక శిక్షకు భయపడు వారికి సూచన గలదు. ఆ దినమునందు జనులందఱును కూడెదరు. ఆ దినము నందు అందఱును హాజరగుదురు. 104. దానిని ఒక నియమిత కాలము వఱకు మాత్రము ఆఁపియున్నాము. 105. ఆ దినము వచ్చినపుడు అతని సెలవు లేక యెవరును మాటలాడఁజాలరు. వారిలో కొందఱు పాపాత్ములుందురు. మఱికొందఱు పుణ్యాత్ములుందురు. 106. పాపాత్ములైనవారు అగ్నిలోపడుదురు. అందు వారు నిట్టూర్పు విడుచుచు పలవింతురు. 107. నీ ప్రభువు కోరినపుడు తప్ప వారు అందు ఆకాశములును భూమియు నుండునంత వఱకుందురు. నిశ్చయముగ నీ ప్రభువు కోరినది చేయును. 108. పుణ్యాత్ములైనవారు స్వర్గములో నుందురు. నీప్రభువు కోరినపుడు తప్ప వారందఱు అందు ఆకాశములును, భూమియు నుండు నంతకాలము వఱకుందురు. అదియెడతెగని యనుగ్రహము.

109. ఫలా-తకు-ఫీ-మిర్-యతిమ్-మిమ్మా-యత్-బుదు-హా-ఉలాఇ. మా-యత్-బుదూన-ఇల్లా-కమా-యత్-బుదు-ఆబా-ఉ-హుమ్-మిన్-ఖబ్లు-వ-ఇన్నా-ల-ము-వఫ్--ఫూ-హుమ్-నసీ-బహుమ్-గైర. మన్-ఖూస్. 110. వల-ఖద్-ఆతైనా-మూసల్-కితాబ-ఫఖ్-తులిఫ-ఫీహి. వలౌలా-కలి-మతున్-సబ-ఖత్-మిర్-రబ్బిక-లఖు-జియ-బైన-హుమ్. వ-ఇన్నహుమ్-లఫీ-షక్కిమ్-మిన్హు-మురీబ్. 111. వ-ఇన్న-కుల్లల్-లమ్మా-ల-యు-వఫ్-ఫి-యన్న-హుమ్-రబ్బుక-అత్-మాలహుమ్. ఇన్నహూ-బిమా-యత్-మలూన-ఖబీర్. 112. ఫస్-తఖీమ్-కమా-ఉమిర్త-వ-మన్-తాబ-మఅక-వలా-తత్గౌ. ఇన్నహూ-బిమా-తత్-మలూన-బసీర్. 113. వలా-తర్-కనూ-ఇలల్-లజీన-జలమూ-ఫత-మస్-సకు మున్నారు-వమా-లకుమ్-మిన్-దూనిల్లాహి-మిన్-ఔ-లియాఅ-సుమ్మ-లాతున్-సేరూన్. 114. వ-అఖీ-మిస్-సేలాత-తర-ఫ-ఇన్-నహారి-వ-జుల-ఫమ్-మినల్-లైలి-ఇన్నల్-హేస-నాతి. యుజ్-హిబ్-నస్-సయ్యి-ఆతి. జాలిక-జిక్రా-లిజ్-జాకిరీన్. 115. వస్-బిర్ఫ-ఇన్నల్లాహ-లా-యుజీఉ-అజ్-రల్-ముహ్-సినీన్. 116. ఫ-లౌలా-కానమినల్-ఖురూని-మిన్ఖబ్-లికుమ్-ఉలూ-బ-ఖియ్యతిన్-యన్ హౌన-అనిల్-ఫసాది-ఫిల్-అర్జి-ఇల్లా-ఖలీ-లమ్-మిమ్మన్-అన్-జైనా-మిన్హుమ్-వత్-తబ-అల్-లజీన-జలమూ-మా-ఉత్-రిఫూ-ఫీహి-వ-కానూ-ముజ్-రిమీన్. 117. వ-మా-కాన-రబ్బుక-లి-యుహ్-లికల్-ఖురా-బి-జుల్మిన్-వ-అహ్-లుహా-ముస్లేహూన్.

وما من دآبة ١٢ ٢٣٥ هود ١١

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُم مِّن قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَ
لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي
شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ
إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ
مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوٓا إِلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللّٰهِ مِنْ
أَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا
مِّنَ الَّيْلِ ۚ إِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ ذٰلِكَ ذِكْرٰى
لِلذّٰكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْ
لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ
الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَآ أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

منزل ٣

109. కావున ఆ జనులు పూజించు దేవతల విషయమున నీవు మోసపోకుము. దానికి పూర్వము వారి తాతముత్తాతలు పూజించుచున్నట్లు వారును పూజించు చున్నారు. మేము వారి శిక్షలోని భాగమును ఏమాత్రము తగ్గింపక సంపూర్ణముగ వారి కొసంగుదుము. 110. నిశ్చయముగ మేము మూసాకు గ్రంథమొసంగి యుంటిమి. పిదప అందు అభిప్రాయభేదములు గలిగెను. నీ ప్రభువుమాట ముందు గానే కాకయున్నచో వారి తీర్పు అయిపోయి యుండును. వారు దానిఁ గూర్చి చాల సందేహములు గలిగియున్నారు. 111. అందఱి కాలము వచ్చినపుడు వారి కర్మల ఫలితము సంపూర్ణముగ నీ ప్రభువు వారికిచ్చి వేయును. వారు చేయు కర్మలు ఆతనికి తెలియును. 112. కావున నీకు ఆజ్ఞయైనట్లు నీవును క్షమాపణవేఁడి నీతోపాటు ఉన్న వారును స్థిరముగ నుండవలెను. మితిమీఱి పోకుఁడు. నిశ్చయముగ మీరుచేయు కర్మలను బాగుగ ఆతఁడు చూచుచున్నాఁడు. 113. దుర్మార్గుల పక్షమున మీరు వ్రాలకుఁడు. అటులైనచో మిమ్ము అగ్నితాఁకును. దేవుఁడు తప్ప మీకు ఇతరులెవ్వరును సహాయులు లేరు. ఆ పిదప మీ కెచ్చట సహాయము లభింపదు. 114. దినపు రెండు కొనలయందును రాత్రి కొంతకాలమును నమాజు సలుపుము. నిశ్చయముగ పుణ్యములు, పాపములను తొలగించుచున్నవి. ఇది గ్రహించువారికి బోధ యున్నది. 115. నీవు సహించి యుండుము. నిశ్చయముగ దేవుఁడు సత్కార్యములు చేయువారి పుణ్యములను వ్యర్థపఱుపఁడు. 116. ఎందులకు మీకు పూర్వమున్న జనులలో మేము రక్షించిన వారు తప్ప. ఇతర బుద్ధిమంతులు దేశమున ఉపద్రవములను నిషేధించుచు నుండలేదు. దుర్మార్గులైనట్టివారు. సౌఖ్యముల ననుసరించి పాపాత్ములైరి. 117. పురములలో నివసించు జనులు మంచివారు నున్నపుడు నీప్రభువు అట్టి పురములను అన్యాయముగ నాశముచేయువాఁడుకాఁడు.

118. వలౌ-షాఅ-రబ్బుక-ల-జఅలన్-నాస-ఉమ్మతన్-వాహి-దతన్-వలా-యజా-లూన-ముఖ్-తలి-ఫీన్. 119. ఇల్లా-మర్- రహీమ-రబ్బుక. వ-లి-జాలిక-ఖలఖ-హుమ్.వ-తమ్మత్-కలిమతు-రబ్బిక-ల-అమ్-లఅన్న-జహన్నమ-మినల్-జిన్నతి-వన్నాసి-అజ్-మ-ఈన్. 120. వ-కుల్లన్-నఖుస్సు-అలైక-మిన్-అమ్-బాఇర్-రుసులి-మా-నుసబ్బితు-బిహీ-ఫు-ఆదక-వ-జా అక-ఫీ-హాజిహిల్-హఖ్ఖు-వ-మౌ-ఇజ-తున్-వజిక్రా-లిల్-మూమినీన్. 121. వ-ఖుల్-లిల్ల-జీన-లా-యూ-మినూ-నఅ్-మలూ-అలా-మకా-నతి-కుమ్. ఇన్నా-అమిలూన్. 122. వన్-తజిరూ-ఇన్నా-మున్-తజి-రూన్. 123. వ-లిల్లాహి-గైబుస్-సమావాతి-వల్-అర్జి-వ-ఇలైహి-యుర్-జఉల్-అమ్రు-కుల్లుహూ-ఫఅ్-బుద్‌హు-వ-తవక్కల్-అలైహి. వమా-రబ్బుక-బి-గాఫిలిన్-అమ్మా-తఅ్-మలూన్.

సూరయే యూసుఫ్ 12-మక్కీ, రుకూ-12, ఆయతె(-111

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మా నిర్రహీమ్.

1. అలిఫ్-లామ్-రా. తిల్‌క-ఆయాతుల్-కితాబిల్-ముబీన్. 2. ఇన్నా-అన్-జల్నాహు-ఖుర్-ఆనన్-అర-బియ్యల్-ల-అల్ల-కుమ్-తఅ్-ఖిలూన్. 3. నహ్‌ను-నఖుస్సు-అలైక-అహ్-సనల్-ఖససి-బిమా-ఔ-హైనా-ఇలైక-హాజల్-ఖుర్-ఆన. వ-ఇన్-కున్త-మిన్-ఖబ్-లిహీ-ల-మినల్-గాఫిలీన్. 4. ఇజ్-ఖాల-యూసుఫు-లి-అబీహి-యా-అబతి-ఇన్నీ-రఐతు-అహద-అషర-కౌ-కబన్-వష్-షమ్‌స-వల్-ఖమర-రఐ-తుహుమ్-లీ-సాజిదీన్.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ﴿۱۱۸﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِيْنَ ﴿۱۱۹﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِيْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۲۰﴾ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ۖ إِنَّا عٰمِلُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ وَانْتَظِرُوْا ۚ إِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَّإِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّاثْنَا عَشَرَ رُكُوْعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۱﴾ إِنَّآ أَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۳﴾ إِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِأَبِيْهِ يٰٓأَبَتِ إِنِّيْ رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ﴿۴﴾

118. నీ ప్రభువు కోరియుండినచో అందఱిని ఒక మార్గమున ఉంచియుండును. ఎల్లప్పుడు అభిప్రాయభేదములు గలిగి యుందురు. 119. కానీ నీ ప్రభువు ఎవరిని కరుణించెనో వారట్లు చేయరు. దీని కొఱకు వారిని పుట్టించెను. జిన్నాతులను మనుష్యులను చేర్చి వారితో నరకము నింపుదును అను నీ ప్రభువు వాక్కు పూర్తియాయెను. 120. ప్రవక్తల వృత్తాంతములలో, నీ మనస్సును దృఢపఱచునట్టి సర్వ విషయములు నీకు తెలుపుచున్నారము. ఈ సూరాలో నీ యొద్దకు సత్యము వచ్చినది. విశ్వాసులకు బోధయు జ్ఞానమును గలవు. 121. విశ్వసింపని వారితో "మీరు మీ చోటున మీ పనులు చేయుచునుండు(డు. మేము కూడా మా పనులు చేయుచుందుము. 122. మీరు వేచి యుండు(డు. మేము కూడా వేచియుందుము" అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము. 123. ఆకాశముల యొక్కయు భూమి యొక్కయు సర్వరహస్యములు దేవుని యొద్దనే యున్నవి. సర్వకార్యములను అతని యొద్దకే మరలును. కావున అతనినే పూజింపుము. అతని పైననే ఆధారపడుము. మీరు చేయు కర్మల(గూర్చి దేవు(డు అజాగ్రత్తగా లే(డు.

సూరయే యూసుఫ్ 12-మక్కీ 111. వాక్యములు.

ఈ సూరాలో హజ్రత్ యూసుఫ్ ప్రవక్త విషయము గలదు. కావున దీనికి సూరయే యూసుఫ్ అని పేరు.

అమిత దయగలవాడును ప్రేమించువాడునగు అల్లాహ్ పేరున

1. అలిఫ్ లామ్ రా (దేవు(డు మానవులందఱి కర్మలను చూచుచున్నా(డు అని తెలిసికొనునది) ఇవి స్పష్టమైన గ్రంథ వాక్యములు. 2. మీరు గ్రహించుటకై ఖురానును అరబీ భాషలో ఫంపితిమి. 3. మేము నీకు పంపిన ఈ ఖురాను మూలమున చాల ఉత్తమమైన ఒక విషయము తెలుపుచున్నాము. దీనికి పూర్వము నీ కిది తెలియకుండెను. 4. యూసుపు తన తండ్రితో "ఓ నాయనా! నాకు స్వప్నములో పదునొకండు నక్షత్రములును సూర్య చంద్రులును కన(బడిరి. వారునాకు సాష్టాంగపడు చుండుటను నేను చూచితిని" అని చెప్పినపుడు.

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا لَكَ
كَيْدًا ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ
يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ
عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ
وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ﴿٧﴾ اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ
اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ﴿٨﴾
اقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَ
تَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ﴿٩﴾ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا
يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ
اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿١٠﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ
وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا
لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ وَاَخَافُ
اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوْا لَئِنْ
اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿١٤﴾

5. ఖాల-యా-బునయ్యి-లా-తఖ్-సుస్-రూయాక-అలా-ఇఖ్-వతిక-ఫ-యకీదూ-లక-కైదన్-ఇన్నష్-షైతాన-లిల్-ఇన్-సాని అదువ్వుమ్-ముబీన్. 6. వ-కజా-లిక-యజ్-తబీక-రబ్బుక-వ-యు-అల్లి-ముక-మిన్-తా-వీలిల్-అహాదీసి-వ-యుతిమ్ము-నిఅ్-మత-హూ-అలైక-వ-అలా-ఆలి-యఅ్-ఖూబ-కమా-అతమ్మహా-అలా-అబ-వైక-మిన్-ఖబ్లు-ఇబ్రాహీమ-వఇస్-హాఖ-ఇన్న-రబ్బక-అలీమున్-హకీమన్. 7. లఖద్-కాన-ఫీ-యూసుఫ-వఇఖ్-వతిహీ-ఆయాతుల్-లిస్-సాఇ-లీన్. 8. ఇజ్-ఖాలూ-ల-యూసుఫు-వ-అఖూహు-అహబ్బు-ఇలా-అబీనా-మిన్నా-వ-నహ్‌ను-ఉస్-బతున్-ఇన్న-అబానా-లఫీ-జలా-లిమ్-ముబీన్. 9. ఉఖ్‌తులూ-యూసుఫ-అవిత్-రహూహు-అర్-జన్-యఖ్‌లు-లకుమ్-వజ్‌హు-అబీకుమ్-వ-తకూనూ-మిమ్-బఅ్-దిహీ-ఖౌ-మన్ సాలి-హీన్. 10. ఖాల-ఖాఇ-లుమ్-మిన్-హుమ్-లా-తఖ్-తులూ-యూసుఫ-వ-అల్-ఖూహు-ఫీ-గయా-బతిల్-జుబ్బి-యల్-తఖిత్‌హు-బఅ్-జుస్-సయ్యారతి-ఇన్-కున్తుమ్-ఫా-ఇలీన్. 11. ఖాలూ-యా-అబానా-మా-లక-లా-తామన్నా-అలా-యూసుఫ-వ-ఇన్నా-లహూ-ల-నాసిహూన్. 12. అర్-సిల్‌హు-మఅనా-గదన్-యర్-తఅ్-వ-యల్-అబ్-వ-ఇన్నా-లహూ-ల-హాఫి-జూన్. 13. ఖాల-ఇన్నీ-ల-యహ్-జును-నీ-అన్-తజ్-హబూ-బిహీ-వ-అఖాఫు-అన్-యా-కుల-హుజ్-జీబు-వ-అన్-తుమ్-అన్‌హు-గాఫిలూన్. 14. ఖాలూ-లఇన్-అకల-హుజ్-జీబు-వ-నహ్‌ను-ఉస్-బతున్-ఇన్నా-ఇజల్-లఖాసిరూన్.

5. "ఓ నా చిన్నకుమారా! నీ స్వప్నము నీ సోదరులకు తెలుపకుము. అపుడు వారు నినుగూర్చి కుట్రలు పన్నుదురు. నిశ్చయముగ సైతాను మానవునకు స్పష్టమైన విరోధి. 6. ఇట్లు నీ ప్రభువు నిన్ను ఎన్నుకొనును. విషయముల వాస్తవమును నీకు తెలుపును. నీ తాత ముత్తాతలగు ఇబ్రాహీమును ఇస్‌హాఖును సంపూర్ణముగ ఎట్లు అనుగ్రహించెనో అటులే నీకును యాఖూబు యింటివారికిని సంపూర్ణముగ తన యనుగ్రహ మొసంగును. నిశ్చయముగ నీ ప్రభువు సర్వజ్ఞుఁడు వివేచనాపరుఁడు' అని ఆయన పలికెను. 7. ప్రశ్నించువారి కొఱకు యూసుపు యొక్కయు అతని సోదరుల యొక్కయు కథలోనిశ్చయముగ సూచనలున్నవి. 8. 'యూసుపును ఆతని తమ్ముఁడును మన తండ్రికి మనకంటెను అధిక ప్రియులుగా నున్నారు. మనము బలము గలిగిన చాల మందిగ నున్నారము. నిశ్చయముగ మన తండ్రి స్పష్టముగా పొరపాటు పడియున్నాఁడు. 9. యూసుపును చంపివేయుఁడు. లేదా తెలియని దూరదేశములో వదిలిపెట్టుఁడు. ఇట్లు చేసిన మీ తండ్రి గమనము మీపైననే యుండును. ఆ పిదప మీరు మంచివారలై యుండుఁడు' అని వారు పలికిరి. 10. అపుడు వారిలో నొకఁడు "యూసుపును చంపకుఁడు. మీరు చేయవలెనని యున్నచో ఆతని ఎవరైన బాటసారులు ఎత్తుకొని పోవునట్లుగ ఒక లోఁతు బావిలో పడవేయుఁడు" అని పలికెను. 11. "ఓ మా తండ్రీ! నీకేమైనది. యూసుపు విషయమున మమ్మునమ్మవు. మేము ఆతని మేలు కోరువారమే. 12. రేపు ఆతనిని మా వెంట పంపుము. బాగుగ ఫలములు తినును. ఆటలాడుకొనును. మేము ఆతనికి రక్షకులముగా నున్నారము" అని పలికిరి. 13. (అపుడు) "మీరు ఆతనిని దీసికొని పోవుట వలన నాకు దుఃఖము గలుగును. మీరు ఆతని విషయమున అజాగ్రత్తగా నుండుట వలన తోఁడేలు ఆతని తినివేయునను అని నాకు భయము గలదు" అని పలికెను. 14. (అపుడు) వారు "ఆతనిని తోఁడేలు తినివేసినచో మే మింతమంది యుండియు సమస్తము పోఁగొట్టుకొనిన వారలమగుదుము' అని పలికిరి.

15. ఫ-లమ్మా-జేహబూ-బిహీ-వ-అజ్-మఉ-అన్-యజ్-
తెలూహు-ఫీ-గయా-బతిల్-జుబ్బి-వ-ఔ-హైనా-ఇలైహి-
ల-తునబ్బి-అన్నహుమ్-బి-అమ్రిహిమ్-హాజా-వహుమ్-
లాయష్-ఉరూన్ 16. వ-జాఉ-అబాహుమ్-ఇషా-అన్-
యబ్కూన్. 17. ఖాలూ-యా-అబానా-ఇన్నా-జహబ్నా-
నస్-తబిఖు-వ-తరక్నా-యూసుఫ-ఇన్ద-మతాఇనా-ఫ-అక-
లహుజ్-జీబు-వ-మా-అన్త-బి-మూ-మినిల్-లనా-వలౌ-
కున్నా-సాదిఖీన్. 18. వ-జాఉ-అలా-ఖమీసిహీ-బి-
దమిన్-కజీ-బిన్ ఖాల-బల్-సవ్వలత్-లకుమ్-అన్-
ఫుసుకుమ్-అమ్రన్. ఫ-సబ్రున్-జమీలున్-వల్లా-హుల్-
ముస్-త-ఆను-అలా-మా-తసిఫూన్. 19. వ-జాఅత్-
సయ్యా-రతున్-ఫ-అర్-సలూ-వారిద-హుమ్-ఫ-అద్లా-
దల్వహూ-ఖాల-యా-బుష్రా-హాజా-గులా-మున్. వ-
అసర్రూహు-బిజా-అతన్. వల్లాహు-అలీముమ్-బిమా-
యత్-మలూన్. 20. వ-షరౌ-హు-బి-సమ-నిమ్-బఖ్-
సిన్-దరా-హిమ-మత్-దూదతిన్-వ-కానూ-ఫిహి-మినజ్-
జాహిదీన్. 21. వ-ఖాలల్-లజీష్-తరాహు-మిమ్-మిస్రి-
లిమ్-రఅ. తిహీ-అక్రిమి-మస్-వాహు-అసా-అ-యన్-
ఫఅనా-ఔ-నత్-తఖి-జహూ-వలదన్. వ-కజాలిక-మక్-
కన్నా-లి-యూసుఫ-ఫిల్-అర్జి-వ-లి-ను-అల్లి-మహూ-
మిన్-తావీలిల్-అహాదీసి. వల్లాహు-గాలిబున్-అలా-అమ్-
రిహీ-వలా-కిన్న-అక్-సరన్నాసి-లా-యత్-లమూన్. 22.
వ-లమ్మా-బలగ-అషు-ద్దహూ-ఆతైనాహు-హుక్మన్-వ-
ఇల్మన్. వ-కజాలిక-నజ్-జీల్-ముహ్-సినీన్.

وما من دآبة ١٢ ٢٣٨ يوسف ١٢

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾
وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ النصف
بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ
جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ
وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ
بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

منزل٣

15. ఆ పిదప వారు అతని దీసికొనిపోయి లోఁతు బావిలో నాతనిని పడవేయవలెనని నిశ్చయించికొనిరి. "తప్పక నీవు ఈ వృత్తాంతమును వారికి తెలుపుదువు. అపుడు వారునిన్ను గుర్తింపక యుందురు" అని మేము ఆతనికి సందేశము పంపితిమి. 16. చీకటి పడఁగానే వారు తమ తండ్రి యొద్దకు ఏడ్చుచు వచ్చిరి. 17. "ఓ నాయనా! మాలో నెవరు ముందు పోదురని పరుగెత్తుచు మా సామానుల వద్ద యూసుపును వదలిపోయితిమి. పిదప తోఁడేలు ఆతనిని తినిపోయెను. మేము సత్యము పలికినను నీవు మామాట నమ్మవు" అని పలికిరి. 18. ఆతని చొక్కాకు కృత్రిమ రక్తమును తగిలించి తెచ్చిరి. అపుడు యాఖూబు "ఇది కానేరదు. మీకు మీ యాత్మలు ఒక మాటను కల్పించినవి. ఇఁక సహనమే మంచిది. మీరు పలుకు విషయమున దేవుని సహాయమే వేఁడుచున్నాఁడను" అని పలికెను.19. ఒక బిడారము వచ్చి వారిలో నొకనిని నీరుతోడుకొని తెచ్చుటకు ఆ బావి యొద్దకు పంపఁగా అతఁడు తన చేఁదను బావిలో వేసి "ఎంత సంతోషమైన మాట! ఇదిగో ఒక బాలుఁడు" అని పలుకసాగెను. వారు ఆ బాలుని వ్యాపారపు సొత్తుగా నెంచి దాఁచిపెట్టిరి. వారు చేయునది దేవునికి బాగుగ తెలియును. 20. ఆతని సహోదరులు ఆతనిని తక్కువ వెలకు కొన్ని పావులాలకు అమ్మివేసిరి. వారు ఆతని విషయమున అసహ్యపడుచుండిరి. 21. మిసరులో యూసుపును కొన్నవాఁడు-తన భార్యతో "ఈతనిని గౌరవముగ నుంచుము. బహుశ ఈతఁడు మనకు పనికి వచ్చును. లేదా మనము ఈతనిని పుత్రునిఁగా జేసికొందము" అని పలికెను. యూసుపునకు విషయముల వాస్తవమును తెలుపుటకు ఆ దేశములో నివాసము నొసంగతిమి. దేవుఁడు తన కార్యముపై శక్తి గలవాఁడు. కాని జనులలో పెక్కుమంది దానిని తెలిసికొనలేరు. 22. యూసుపునకు యుక్తవయస్సు రాఁగానే అతనికి బుద్ధిని జ్ఞానమును నొసంగితిమి. ఇట్లు సత్కార్యములు చేయువారికి మేము ప్రతిఫల మొసంగుచున్నారము.

23. వ-రా-వదత్-హుల్-లతీ-హువ-ఫీ-బైతిహా-తేన్-నఫ్-
సిహీ-వ-గల్ల-ఖతిల్-అబ్వాబ-వ-ఖాలత్-హైత-లక. ఖాల-
మతే-జల్లాహి-ఇన్నహూ-రబ్బీ-అహ్-సన-మస్-వాయ.
ఇన్నహూ-లా-యుఫ్-లిహుజ్-జాలిమూన్ 24. వల-ఖద్-
హమ్మత్-బిహీ-వ-హమ్మ-బిహా-లౌలా-అర్-రఆ-బుర్-
హాన-రబ్బిహీ. కజాలిక-లి-నస్-రిఫ-తేన్-హుస్-సూఅ-
వల్-ఫహ్-షాఅ. ఇన్న-హూ-మిన్-ఇబా-దినల్-ముఖ్-
లసీన్. 25. వస్-తబఖల్-బాబ-వ-ఖద్దత్-ఖమీ-సహూ-
మిన్-దుబు-రిన్. వ-అల్-ఫయా-సయ్యి దహా-లదల్-
బాబ్. ఖాలత్-మా-బజాఉ-మన్-అరాద-బి-అహ్-లిక-
సూఅన్-ఇల్లా-అన్-యుస్-జన-ఔ-తేజాబున్-అలీమ్. 26.
ఖాల-హియ-రావదత్నీ-తేన్-నఫ్సీ-వ. షహిద-షాహిదుమ్-
మిన్-అహ్-లిహా-ఇన్-కాన-ఖమీసుహూ-ఖుద్ద-మిన్-
ఖుబులిన్-ఫ-సద-ఖత్-వహువ-మినల్-కాజిబీన్. 27.
వఇన్-కాన. ఖమీ-సుహూ-ఖుద్ద-మిన్-దుబు-రిన్-ఫకజే-
బత్-వహువ-మినస్-సాదిఖీన్. 28. ఫ-లమ్మా-రఆ-ఖమీ-
సహూ-ఖుద్ద-మిన్-దుబురిన్-ఖాల-ఇన్నహూ-మిన్-కైది-
కున్న. ఇన్న-కైద-కున్న-తేజీమ్. 29. యూసుఫు-అత్-
రిజ్-తేన్-హాజా-వస్-తగ్-ఫిరీ-లి-జమ్బికి-ఇన్నకి-
కున్తి-మినల్-ఖాతే-ఈన్. 30. వ-ఖాల-నిస్-వతున్-
ఫిల్-మదీన-తిమ్-రఅ. తుల్-తేజీజి-తురా-విదు-ఫతాహా-
తేన్-నఫ్-సిహీ-ఖద్-షగ-ఫహా-హుబ్బన్. ఇన్నా-ల-నరాహా-
ఫీ-జలాలిమ్-ముబీన్.

ومامن دآبّة ۱۲ ۲۳۹ يوسف ۱۲

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِيْ هُوَ فِيْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّيْۤ اَحْسَنَ مَثْوَايَ ؕ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ
رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ
اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۲۴﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ
مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّاۤ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾
قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا ۚ
اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۶﴾
وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۷﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ
كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿۲۸﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٚ
وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْۢبِكِ ۚۖ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿۲۹﴾ وَقَالَ
نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ
نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۰﴾

منزل ۳

23. యూసుఫు ఏ స్త్రీ యింటిలో నుండెనో ఆమె అతని మనస్సును చలింపఁజేయ మోహించెను. ఆమె తలుపులను మూసివేసి "నీవు శీఘ్రముగ రమ్ము" అని పలుకఁగా "నేను దేవుని శరణుచొచ్చుచున్నాను. నా యజమానుఁడు నన్ను బాగుగా ఉంచి యున్నాఁడు. నిశ్చయముగ అన్యాయము చేయు వారలు మేలుపొందరు" అని యూసుపు పలికెను. 24. నిశ్చయముగ నామె యూసుపు నుద్దేశించెను. యూసుపు తన ప్రభువు యొక్క సూచన చూచి యుండనిచో ఆమె నుద్దేశించి యుండును. ఇట్లు అతని నుండి కీడును పాపమును తొలఁగించుటకు జేసితిమి. నిశ్చయముగ అఁతడు మా పవిత్రులైన భక్తులలో చేరిన యాతఁడు. 25. వారిద్దఱు తలుపువైపునకు పరుగెత్తిరి. ఆమె అతని యంగీని వెనుకటివైపునుండి చింపివేసెను. మఱియు వారిరువురును తలుపునొద్దనామె భర్తతో కలిసిరి. అపుడు ఆమె "నీ యింటివారిని చెఱుపవలెనని తలఁచిన వానిని చెఱలో నుంచుట లేదా దుఃఖకరమైన శిక్ష విధించుట తప్ప వేఱు శిక్షలేదు" అని పలికెను. 26. (అపుడు) యూసుపు "నేను నా మనస్సును అఁపుకొనక యుండుటకై ఆమెయే నన్ను కోరెను" అని పలికెను. ఆమె కుటుంబము వారిలోఒకసాక్షి "అతని యంగీ ముందువైపు నుండి చినిఁగి యున్నచో నామె పలికినది సత్యము. అతఁడు పలికినది అసత్యము. 27. అతని యంగీ వెనుక చినిఁగి యున్నచో ఆమె పలికినది అసత్యము. అతఁడు పలికినది నిజము" అని సాక్ష్యమిచ్చెను. 28. ఆ పిదప ఆమె భర్త, యూసుపు అంగీ వెనుక భాగమున చినిఁగి యుండుట చూచి "నిశ్చయముగ నిది స్త్రీలగు మీ కుట్ర. నిశ్చయముగ మీ కుట్ర చాల గొప్పది. 29. ఓ యూసుపు! ఈ విషయమును పోనిమ్ము. ఓసి! నీవు నీ పాపమునకు క్షమాపణ వేఁడుకొనుము. నిశ్చయముగ నీవే పాపము చేసిన దానవు" అని పలికెను. 30. ఆ పురములోని స్త్రీలు "అజీజుయొక్క భార్య తనవద్దనున్న యువకుని మోహించి యాతని మనస్సును చలింపఁజేయుటను కోరుచున్నది. ఆమె స్పష్టమైన తప్పు చేసినట్లు మేము తలఁచుచున్నారము" అని పలుకసాగిరి.

31. ఫ-లమ్మా-సమి-తత్-బిమక్-రిహిన్న-అర్-సలత్-ఇలైహిన్న-వ-అతే-తదత్-ల-హున్న-ముత్-తక-అన్-వ-ఆతత్-కుల్ల-వాహి-దతిమ్-మిన్-హున్న-సిక్కీనన్-వ-ఖాల-తిఖ్-రుజ్-అలై-హిన్న-ఫలమ్మా-రఐ-నహూ-అక్-బర్-నహూ-వ-ఖత్-తేత్-న-ఐదియ-హున్న-వ-ఖుల్న-హాష-లిల్లాహి-మాహాజా-బషరన్-ఇన్-హాజా-ఇల్లా-మలకున్-కరీమ్ 32. ఖాలత్-ఫజాలి-కున్నల్. లజీ-లుమ్-తున్ననీ-ఫీహి. వ-లఖద్-రావత్తుహూ-అన్-నఫ్-సిహీ-ఫస్-తఅ-సమ. వ-ల-ఇల్-లమ్-యఫ్-అల్-మా-ఆమురుహూ-ల-యుస్-జనన్న-వల-యకూనమ్. మినస్, సాగిరీన్. 33. ఖాల-రబ్బిస్-సిజ్ను-అహేబ్బు-ఇలయ్య-మిమ్మా-యద్-ఊననీ-ఇలైహి-వ-ఇల్లా-తస్-రిఫ్-అన్నీ-కైద-హున్న-అస్బు-ఇలై-హిన్న-వ-అకుమ్-మినల్-జాహిలీన్. 34. ఫస్-తజాబ-లహూ-రబ్బుహూ-ఫ-సేరఫ-అన్‌హు-కైదహున్న. ఇన్నహూ-హువస్-సమీ-ఉల్-అలీమ్. 35. సుమ్మ-బదఅ-లహుమ్-మిమ్-బఅ్‌ది-మా-రఅ-వుల్-ఆయాతి-ల-యస్-జునున్నహూ-హత్తా-హీన్. 36. వ-దఖల-మఅహు-హుస్-సిజ్న-ఫత-యాని. ఖాల-అహ-దుహుమా-ఇన్నీ-అరానీ-అఅ్-సీరు-ఖమ్-రన్-వ-ఖాలల్-ఆఖరు-ఇన్నీ-అరానీ-అహ్-మిలు-ఫౌఖ-రాసీ-ఖుబ్-జన్-తా-కులుత్-తైరు-మిన్‌హు. నబ్బి-నా-బి-తావీ-లిహీ-ఇన్నా-నరాక-మినల్-ముహ్-సినీన్. 37. ఖాల-లా-యాతీ-కుమా తఆ-మున్-తుర్-జఖానిహీ-ఇల్లా-నబ్బా-తుకుమా-బి-తా-వీలిహీ-ఖబ్ల-అన్ యాతియ. కుమా. జాలి-కుమా-మిమ్మా-అల్ల-మనీ-రబ్బీ-ఇన్నీ-తరక్తు-మిల్లత-ఖౌమిల్-లా-యూమినూన-బిల్లాహి-వహుమ్-బిల్-ఆఖిరతి-హుమ్ కాఫిరూన్.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً
وَّآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا
إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ (٣١) قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَ
لَقَدْ رَاوَدتُّهُ عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّاغِرِينَ (٣٢) قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ
إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ
إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ (٣٣) فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (٣٤) ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوُا
الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ (٣٥) وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ
رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ (٣٦) قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (٣٧)

31. ఆ పిదప వారికుట్రలను విని వారిని రప్పించి వారి కొఱకు నొక సభ నేర్పఱచి ఒక్కొక్క స్త్రీకి ఒక్కొక్క కత్తి ఇచ్చి "ఓ యూసుపు! వారియెదుటకు రమ్ము" అని పలికెను. పిదప ఆ స్త్రీలు యూసుపును చూడఁగానే అశ్చర్యపడి తమ చేతులు కోసికొని "దేవుఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. ఈతఁడు మనుష్యమాత్రుఁడు కాఁడు. గొప్ప దేవదూతగ నున్నాఁడు" అని పలుకసాగిరి. 32. (అపుడు) ఆమె "ఈతని విషయమున మీరు నన్ను నిందించితిరి. నేనే అతని మనస్సును చలింపఁజేయగోరియత్నించితిని. కాని యాతఁడు మనస్సును స్థిరముగనుంచికొనెను. నేను అతనితో చెప్పునది యాతఁడు చేయనిచో తప్పక యాతఁడు చెఱలో పడును. అవమానము పొందును" అని పలికెను. 33. యూసుపు "ఓ నా ప్రభువా! ఈ స్త్రీలు నన్ను దేనికై పిలుచుచున్నారో దానికంటె నాకు చెఱసాలయే ప్రియమైనది. వీరి కుట్రలను నానుండి తొలఁగింపనిచో నేను వారి వైపునకు వ్రాలుదును. పామరులలో చేరిపోవుదును" అని పలికెను. 34. ఆతని ప్రభువు ఆతని ప్రార్థనను అంగీకరించి ఆతనినుండి స్త్రీల కుట్రను తొలఁగించెను. నిశ్చయముగ అతఁడే వినువాఁడు, సర్వము తెలిసినవాఁడు. 35. ఆ పిదప, వారు సూచనలు చూచియు అతనిని కొంతకాలము చెఱలో నుంచవలెనని తలంచిరి. 36. యూసుపుతోఁబాటు ఇద్దఱు యువకులును చెరసాలలోనికి వచ్చిరి. ఆ యిద్దఱిలో నొకఁడు "నేను ద్రాక్షరసము తీయుచున్నట్లుగ కలలో చూచితిని" అని పలికెను. రెండవవాఁడు "నేను నా తలపై రొట్టెలు మోయుచున్నట్లుగను వానినుండి పక్షులు తినుచున్నట్లుగను కల కంటిని. మాకు దీని భావమేమో! తెలుపుము. మేము నిన్ను సత్కార్యములు చేయువానిఁగా చూచుచున్నారము" అని పలికిరి. 37. అపుడు యూసుపు "మీకు ప్రతిదినము లభించు భోజనము మీ యొద్దకు రాక పూర్వమే దీని భావము మీకు తెలుపుదును. ఈ విద్య నాకు నా ప్రభువు నేర్పినది. దేవుని విశ్వసింపక పరలోకమును తిరస్కరించునట్టి జనుల మతమును నేను విడనాడితిని.

38. వత్-తబ-త్తు-మిల్లత-ఆబాఈ-ఇబ్రాహీమ-వ-ఇస్-
హాఖ-వ-యత్-ఖూబ. మాకాన-లనా-అన్-నుష్-రిక-
బిల్లహి-మిన్-షై.ఇన్ జాలిక-మిన్-ఫజ్-లిల్లాహి-అలైనా-
వ-అలన్నాసి-వలా-కిన్న-అక్-సరన్నాసి-లా-యష్-
కురూన్ 39. యా-సాహి-బ-ఇస్-సిజ్నిఅ-అర్బాబుమ్-
ముత-ఫర్రి-ఖూన-ఖైరున్-అమిల్లా-హుల్-వాహి-దుల్-
ఖహ్హా ర్. 40. మా-తత్-బుదూన-మిన్-దూనిహీ-ఇల్లా-
అస్మా-అన్-సమ్మైతుమూహా-అన్తుమ్-వ-ఆ-
బాఉకుమ్-మా-అన్-జలల్లాహు-బిహా-మిన్-సుల్-తానిన్.
ఇనిల్-హుక్ము-ఇల్లా-లిల్లాహి. అమర-అల్లా-తత్-బుదూ-
ఇల్లా-ఇయ్యాహు-జాలికద్-దీనుల్-ఖయ్యిము-వలాకిన్న-
అక్-సరన్నాసి-లా-యత్-లమూన్ 41. యా-సాహిబ-ఇస్-
సిజ్ని-అమ్మా-అహదు కుమా-ఫ-యస్ఖీ-రబ్బహూ-
ఖమ్రన్-వ-అమ్మల్-ఆఖరు-ఫ-యుస్-లబు-ఫ-తాకు-
లుత్-తైరు-మిర్-రాసిహీ. ఖుజి-యల్.అమ్-రుల్-లజీ-
ఫీహి-తస్-తఫ్తియాన్. 42. వ-ఖాల-లిల్లజీ-జన్న-
అన్నహూ-నాజిమ్-మిన్-హుమజ్-కుర్నీ-ఇన్ద-రబ్బిక. ఫ-
అన్-సా-హుష్-షైతాను-జిక్ర-రబ్బిహీ-ఫ-లబిస-ఫిస్-
సిజ్ని-బిజ్అ-సినీన్ 43. వ-ఖాలల్-మలికు-ఇన్నీ-అరా-
సబ్అ-బఖరాతిన్-సిమానిన్-యా-కులు-హున్న-సబ్-
ఉన్-ఇజా-ఫున్. వ-సబ్అ-సుమ్-బులాతిన్-ఖుజ్-రిన్-వ-
ఉఖర-యా-బిసాతిన్. యా-అయ్యు-హల్-మలఉ-అఫ్-
తూనీ-ఫీ-రూయాయ-ఇన్-కున్తుమ్. లిర్-రూయా-తత్-
బురూన్.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ
لَنَاۤ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝ يٰصَاحِبَيِ
السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝
مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَ
اٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ
اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا
فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ۝ وَقَالَ
لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ؗ فَاَنْسٰىهُ
الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ۝ ع
وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا
الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ۝

38. నా తండ్రులగు ఇబ్రాహీము, ఇస్హాఖు, యాఖూబు అను వారి మతము ననుసరించితిని. దేవునికి సాటిగ నితరులను జేయుట మా పనికాదు. ఇది మాకును సర్వజనులకు నున్న దేవుని యను గ్రహము. కాని జనులలో పెక్కురు కృతజ్ఞత చూపరు. 39. చెఱలో నాతోపాటునున్న స్నేహితులారా! పెక్కు చిల్లర దేవతలు మేలా! ఒక్క సర్వశక్తుఁడగు దేవుఁడు మేలా! 40. దేవుని వదలి మీరు పూజించుచున్న దేవతలు మీరును మీతాత ముత్తాతలును పెట్టుకొన్న పేర్లు మాత్రమే. దానిఁ గూర్చి దేవుఁడెట్టి ప్రమాణము పంపలేదు. దేవునికి తప్ప నితరుల కెవరికిని అధికారము లేదు. ఆతని తప్ప నితరులను పూజింపఁగూడదు అని దేవుఁడు ఆజ్ఞాపించి యున్నాఁడు. ఇదియే స్థిరమైన ధర్మ మార్గము. కాని జనులలో పెక్కు మందికి తెలియదు. 41. చెఱలో నాతో పాటు నున్న ఓ స్నేహితులారా! మీలోనొకఁడు తన యజమానునకు ద్రాక్షరసము త్రాపించును. రెండవవాఁడు సిలువపై నెక్కింపఁబడును. ఆతని తలను పక్షులు తినును. మీరిద్దఱు అడుగుచున్న భావమునుగూర్చి యిట్లు విధింపఁబడినది" అని పలికెను. 42. వారిద్దఱిలో నెవనిఁగూర్చి విడుదల గావింపఁబడును అని యూసుపు తలఁచెనో ఆతనితో "నీ యజమానుని యొద్ద నా విషయము పలుకుము" అని యూసుపు పలికెను. కాని ఆతని యజమానునివద్ద యూసుపు విషయము పలుకుటను గూర్చి సైతాను ఆతనిని మఱపించెను. కావున యూసుపు చెఱలో మఱికొన్ని సంవత్సరము లుండెను. 43. రాజు, "ఏడు బక్కచిక్కిన ఆవులు, ఏడు బలిసిన ఆవులను తినివేయుచున్నట్లును, ఏడు పచ్చి వెన్నులును ఏడు ఎండిపోయినవి గాను. కలలో చూచితిని. ఓ సభికులార! మీకు స్వప్నముల భావము తెలిసియున్నచో నా స్వప్నభావము తెలుపుఁడు" అని పలికెను.

44. ఖాలూ-అజ్-గాసు-అహ్-లామిన్-వమా-నహ్‌ను-బితా-వీలిల్-అహ్-లామి. బి-తలి-మీన్ 45. వ-ఖాలల్-లజీ-నజా-మిన్-హుమా-వద్-దకర-బఅ్‌ద-ఉమ్మ-తిన్-అన-ఉనబ్బి-ఉకుమ్-బి-తా-వీలిహీ-ఫ-అర్-సిలూని. 46. యూసుఫు-అయ్యు-హస్-సిద్దీఖు-అఫ్-తినా-ఫీ-సబ్-ఇ-బఖరాతిన్-సిమానిన్-యత్-కులు-హున్న-సబ్-ఉన్-ఇజా-ఫున్-వ-సబ్ఇ-సుమ్‌బు-లాతిన్-ఖుజ్‌రిన్-వ-ఉఖర-యాబిసాతిల్-ల-అల్లీ-అర్-జిఉ-ఇలన్నాసి-ల-అల్ల-హుమ్-యఅ్-లమూన్. 47. ఖాల-తజ్-రఊన-సబ్అ-సినీన-దఅ-బన్-ఫమా-హస-త్తుమ్-ఫ-జరూహు-ఫీ-సుమ్-బులహీ-ఇల్లా-ఖలీ-లమ్-మిమ్మా-తా-కులూన్. 48. సుమ్మ-యాతీ-మిమ్-బఅ్‌ది-జాలిక-సబ్-ఉన్-షిదాదున్-యాకుల్‌న-మా-ఖద్దమ్-తుమ్-లహున్న-ఇల్లా-ఖలీలమ్-మిమ్మా-తుహ్-సినూన్. 49: సుమ్మ-యాతీ-మిమ్-బఅ్‌ది-జాలిక-ఆమున్-ఫీహి-యుగా-సున్నాసు-వ-ఫీహి-యఅ్-సిరూన్. 50. వఖ్ ఖాలల్-మలి-కు-తూనీ-బిహీ-ఫలమ్మా-జాఅ-హుర్-రసూలు-ఖాలర్-జిఅ్-ఇలా-రబ్బిక-ఫస్-అల్‌హు- మా-బాలున్-నిస్-వతిల్-లాతీ-ఖత్తఅ్-న-ఐ-దియ-హున్న. ఇన్న-రబ్బీ-బి-కైది-హిన్న-అలీమ్. 51. ఖాల-మా-ఖత్-బుకున్న-ఇజ్-రావత్-తున్న-యూసుఫ-అన్-నఫ్-సిహీ-ఖుల్‌న-హాష-లిల్లాహి-మా-అలిమ్నా-అలైహి-మిన్-సూఇన్. ఖాల-తిమ్-రఅతుల్-అజీ-జిల్-ఆన-హస్-హసల్-హఖ్ఖు-అనా-రావత్తు-హూ-అన్-నఫ్-సిహీ-వ-ఇన్న-హూ-మినస్-సాదిఖీన్. 52. జాలిక-లి-యఅ్-లమ-అన్నీ-లమ్-అఖున్‌హు-బిల్‌గైబి-వ-అన్నల్లాహ-లాయహ్‌దీ-కైదల్-ఖాఇనీన్.

وما من دآبة ١٢ ٢٤٢ يوسف ١٢

قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِيْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ
فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٥﴾ يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ
سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ سُنْبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ
يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّيْٓ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُوْنَ
سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيْلًا
مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَّاْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ
بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْــَٔلْهُ مَا بَالُ
النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۭ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ ﴿٥٠﴾
قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ قُلْنَ حَاشَ
لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْۗءٍ ۭ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّ ۡ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ
اَنِّيْ لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخَاۗىِٕنِيْنَ ﴿٥٢﴾

منزل ٣

44. (అపుడు) ఇవి కల్పిత స్వప్నములు. మా కిట్టి స్వప్నముల భావము తెలియదు" అని వారు పలికిరి. 45. విడుదల యైనవాఁడు చాల కాలమునకు పిదప జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని "నేను దాని భావము మీకు తెలుపుదును. కావున నన్ను పంపుఁడు" అని పలికెను. 46. అతఁడు పోయి సత్యవంతుఁడవగు ఓ యూసుపు! ఏడు బక్కచిక్కిన ఆవులు ఏడు బలిసిన ఆవులను తినుచున్నవి. మఱి ఏడు పచ్చి వెన్నులును, ఏడు ఎండిన వెన్ను లున్నవి. వానిని గూర్చి నాకు జవాబిమ్ము. ప్రజలు తెలిసికొనుటకై నేను వారి యొద్దకు మరలిపోదును" అని పలికెను. 47. అపుడు యూసుపు "మీరు యథాప్రకారముగ ఏడు సంవత్సరములు సేద్యము చేయుఁడు. మరల మీరు కోసిన ధాన్యములో మీకు తినుటకు కావలసినది తప్ప తక్కినది వెన్నులలో వదలి పెట్టుఁడు. 48. ఆ పిదప చాల కఠినములైన ఏడు సంవత్సరములు వచ్చును. మీరు వానికై యుంచిన ధాన్యమును తినివేయుదురు. కాని విత్తనము కొఱకు కొంత ఉంచిపెట్టవలెను. 49. ఆ పిదప ఒక సంవత్సరము వచ్చును. అందు ప్రజలకై బాగుగ వర్షములు కురియును. అందు ద్రాక్షరసము తీయుదురు" అని పలికెను. 50. రాజు, ఆతనిని నా యొద్దకు తీసికొని రండు అని పలికెను. ఆ పిదప రాజు పంపిన మనుష్యుఁడు యూసుపు నొద్దకు రాఁగా నీవు నీ యజమానుని వద్దకు తిరిగిపోయి తమ చేతులు కోసికొన్న స్త్రీల వాస్తవ విషయమేమో ఆతని నడుగుము. నిశ్చయముగ వారి కుట్ర నా ప్రభువునకు తెలియును' అని. యూసుపు పలికెను. 51. (అపుడు) రాజు స్త్రీలను రప్పించి "మీరు యూసుపు యొక్క చిత్తమును చలింపఁజేయవలెనని కుట్ర పన్నినపుడు మీ విషయమున ఏమి జరిగినది" అని అడుగఁగా స్త్రీలు "దేవుఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. యూసుపులో ఎట్టి దోషమున్నట్లు మాకు తెలియలేదు" అని పలికిరి. అజీజు భార్య ఇపుడు సత్యము బయలుపడెను. నేనే ఆతని మనస్సును చలింపఁజేయఁగోరితిని. అతఁడు సత్యవంతుఁడు" అని పలికెను. 52. "ఇది అజీజునకు వెనుక రహస్యముగ నేను ఆతని ద్రోహము చేయలేదనియు ద్రోహుల కుట్రను దేవుఁడు సాగనీయఁడు అనియు అజీజు తెలిసికొనుటకుఁగాను.